76STE JAARGANG No. 100152 MAANDAG 29 JUNI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 28-29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

DE KANS VAN STALIN

TOEN in juli 1941 — welhaast achttien jaar geleden — alweer de Westrussische provincie-hoofdstad Smolensk door de Duitsers werd veroverd, viel deze bezetters een prachtig archief in handen, namelijk een volledig overzicht van het communisme over de periode van 1917 tot 1938. Nadat de Duitse legers verslagen werden, wisten Amerikaanse leger-autoriteiten beslag te leggen op dat archief, dat in zoverre waardevol is, dat het voor een belangrijk deel de achtergrond weerspiegelt van de methoden, waarvan het internationale communisme zich nu nog bedient. Het materiaal werd ter beschikking gesteld van de Amerikaanse professor Merle Fainsod, een expert voor wat het bestuur in Rusland betreft, die thans een nieuw boekwerk heeft geschreven, hetgeen evenveel inzicht als geduld moet hebben gevergd.

Bij de opbouw van het communisme in de Sovjet-Unie werd zeer veel macht gegeven aan de sekretarissen van de provinciale afdelingen, die feitelijk oppermachtig waren en alleen verantwoording verschuldigd waren aan het centrale comité in Moskou. Langzamerhand zag men meer bevoegdheden overgaan in handen van de politie-autoriteiten, die eveneens rechtstreeks van de hoofdstad uit hun opdrachten kregen en op de duur boven de part-funktionarissen uitgroeiden. Deze ontwikkeling zag men op een tijdstip, dat naar de mening van het hoofdbestuur verkeerde elementen in de partij trachtten binnen te dringen. Krachtig politiegezag werd toen noodzakelijk geacht.

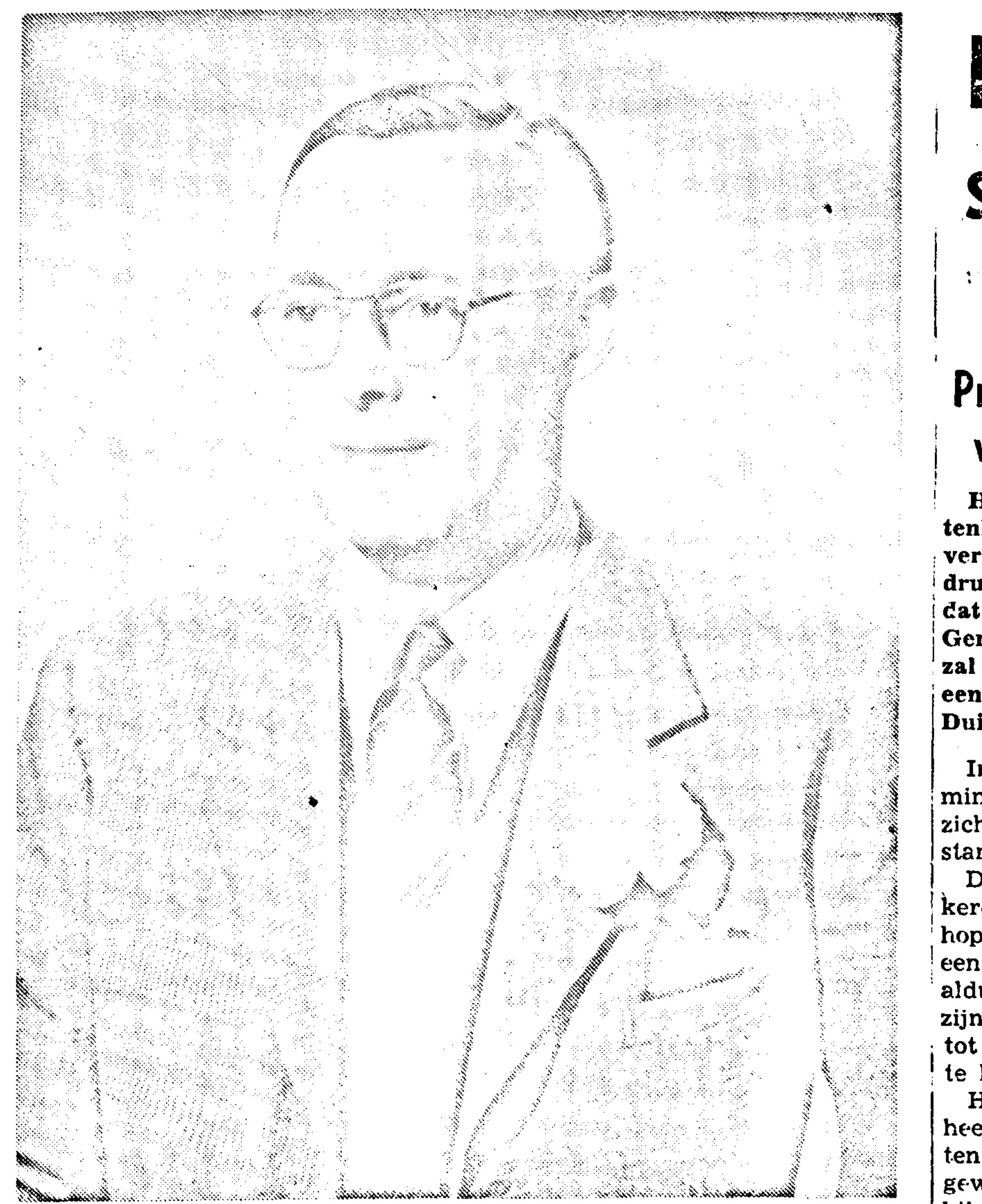
onze wereld van vandaag

De archieven geven voorts een belangwekkend licht op de reorganisatie van de landbouw in de jaren van 1928 tot 1923, de periode, waarin de kollektieve boerderijen tot stand kwamen. Er zijn duizenden brieven teruggevonden van eenvoudige boeren, die tegen de staatsinmenging protesteerden en liever hun leven gaven dan hun stukje grond, waarop vele generaties hadden geploeterd. De regering stelde het onderwijs op een hoger plan, doch had ook daar een zeer bepaalde bedoeling mee: men kan uitvoerig lezen over de talloze drama's op universiteiten, waar studenten zich de communistische leer niet langer wilden doen opdringen en verwezen naar het neutrale onderwijs in West-Europa.

Het boek van Fainsod vertelt ook uitvoerig van de faktor vrees, welke zich binnen de communistische partij meester maakte van vrijwel een ieder, die met enige macht werd bekleed. Voor de arbeiders en de boeren waren zij staats-gouverneurs voor de partijleiders waren zij domme schapen, die zonder meer de gegeven opdrachten hadden uit te voeren en bij weigering op de deportatie-lijsten kwamen. Het was Stalin, die hierin enige verandering bracht door de zwakke figuren een betrekking te geven in de industrie, waar zij een laatste kans hadden mee te helpen aan de opbouw van het onmetelijke land. Tijdens de eerste Stalinjaren kon men een sterk verhoogde produktie in de Sovjet-Unie waarnemen en verder een betere statistiek voor wat de gezondheid van de gemiddelde Rus betreft.

In de laatste fase, die professor Fainsod beschrijft, begon de felle strijd van Moskou tegen de bureaucratie en tegen de duizenden, die bij herhaling zouden trachten een tegenrevolutie voor te bereiden. Het centrale comité zag verscheidene nieuwe gezichten en het wantrouwen tegen de beste vrienden nam gestadig toe. In deze tijd begon de communistische bureaucratie te ontstaan; steeds meer vooraanstaande communisten uit de provincies werd naar Moskou geroepen en daar aan een lessenaar geplaatst. Er moesten funkties worden gecreëerd; slaagde men daarin niet dan werd men overbodig geacht met het mogelijk gevaar van uitzending naar Siberië, waar nog altijd voldoende personeel nodig was voor toezicht op staats-gevangenen.

Voor degenen, die belangstelling hebben voor de wereldpolitiek van het ogenblik, is het nodig een en ander te weten over de voorgeschiedenis van de machten achter het ijzeren gordijn. Men moge daarbij opmerken, dat de feiten van deze tijd voldoende spreken, een veel duidelijker inzicht verkrijgt men door de wetenschap, wat er in het verleden is gebeurd en hoe het communisme zijn kansen kreeg en deze wist te buiten. Een nauwkeurige studie daarvan kan misschien de wereld weerhouden andere ernstige politieke fouten te maken dan die van na de eerste wereldoorlog....

Zijne koninklijke hoogheid de prins der Nederlanden viert vandaag zijn 48ste verjaardag. Wij wensen prins Bernhard, temidden van zijn geliefd gezin alle goeds op deze dag en in alle jaren, die hem nog beschoren mogen zijn.

Jongelieden vermist

Gistermorgen omstreeks zes uur gingen drie jongelieden, genaamd R. Zoetren, R. Fransisco en W. Macario zwemmen aan de Daibooi-baai. Gedrieën gingen zij toen met een buitenboord en eindje de zee opvaren. Nadien werd er echter niets van hen vernomen. Aan de booi werd een gesloten auto aangetroffen, die waarschijnlijk aan een van hen toebehoorde.

HAILE SELASSIE op bezoek in MOSKOU

Keizer Haile Selassie van Ethiopie is maandagochtend met een Russisch TOE-104 straalverkeersvliegtuig uit Cairo naar Moskou vertrokken na een bezoek van vijf dagen aan de hoofdstad van de Verenigde Arabische Republiek. De keizer en de president van de VAR Naser, hebben overeenstemming bereikt oved maatregelen ter versterking van de betrekkingen tussen hun landen.

Volgens een gemeenschappelijk communiee hebben beide staatshoofden grote belangstelling getoond voor het vrijheidsstreven van de Afrikaanse volkeren.

Communisten achteruit bij de verkiezingen in IJSLAND

Volgens de eerste uitslagen van de zondag op IJsland gehouden algemene verkiezingen is Minister-president Jonsson, lid van de Sociaal-democratische partij, verslagen. Ook de Sociaal-democratische Minister van Justitie, Skarphed nsson, leed de nederlaag.

Verder blijkt volgens de eerste uitslagen een achteruitgang van de communisten in alle steden.

De verliezen van de communisten belopen ongeveer een kwart van het aantal stemmen bij de vorige verkiezingen.

Te Reykjavik hebben de communisten een van twee zetels verloren. De andere hebben zij behouden.

Jonsson houdt een toegevoegde zetel in het parlement. De onafhankelijke partij heeft tot dusver vier zetels gewonnen. Drie op de Sociaal-democraten en een op de Progressieve partij. De winst van de Onafhankelijkheidspartij wordt vooral toegeschreven aan het feit dat de Sociaal-democraten en de Progressieven thans afzonderlijk aan de verkiezingen deelnemen. De vorige keer gingen de twee partijen samen.

Algemene staking tegen Communistisch bewind in KERALA

De grote meerderheid van de fabrieks-arbeiders in de Indische staat Kerala hebben maandag te Trivandrum het werk neergelegd. Deze actie van de niet-communistische vakbonden maakt deel uit van de campagne tegen het communistische bestuur van de staat.

Zowel in de particuliere als de overheidsbedrijven ligt het werk stil. De stakers hebben een mars door Trivandrum gemaakt.

Ook leden van andere vakbonden zijn maandag voor een dag in staking gegaan. Het werk in de haven van Votsjin ligt stil. Ook hebben plantagearbeiders het werk neergelegd.

RUSLAND hoopt op een standpunt van het Westen in Duits vraagstuk

Protest tegen presidentsverkiezing in BERLIJN

Het Russische ministerie van buitenlandse zaken heeft zondag een verklaring uitgegeven, waarin uitdrukking wordt gegeven aan de hoop dat het westen de tijd, waarin de Geneefse conferentie is opgeschort, zal gebruiken voor het innemen van een realistischer standpunt in het Duitse en het Berlijnse vraagstuk.

In de verklaring, opgesteld door minister Gromyko, wordt een overzicht gegeven van het Russische standpunt in de genoemde kwesties.

De Geneefse conferentie heeft zekere resultaten bereikt en het is te hopen, dat er een definitieve overeenstemming uit zal voortvloeien, aldus de verklaring. Rusland zal van zijn kant alles in het werk stellen om tot een aanvaardbare overeenkomst te komen.

Het eerste deel van de conferentie heeft ertoe geleid, dat de standpunten van de partijen duidelijker zijn geworden en dat de partijen dichter bij elkaar zijn gekomen.

Al is er nog geen konflikt over West-Berlijn ontstaan, de toestand daar is nog altijd moeilijk. Het is mogelijk, dat door te veel uitstel, een oplossing te laat zal worden gevonden, aldus de Russische verklaring.

Rusland heeft zaterdag officieel in Bonn geprotesteerd tegen het houden van verkiezingen voor het Westduitse presidentschap in Berlijn op 1 juli.

Een regeringswoordvoerder heeft in Bonn gezegd, dat hij vernomen had, dat aan vertegenwoordigers van andere westelijke mogendheden in Moskou soortgelijke protestnota's zijn overhandigd.

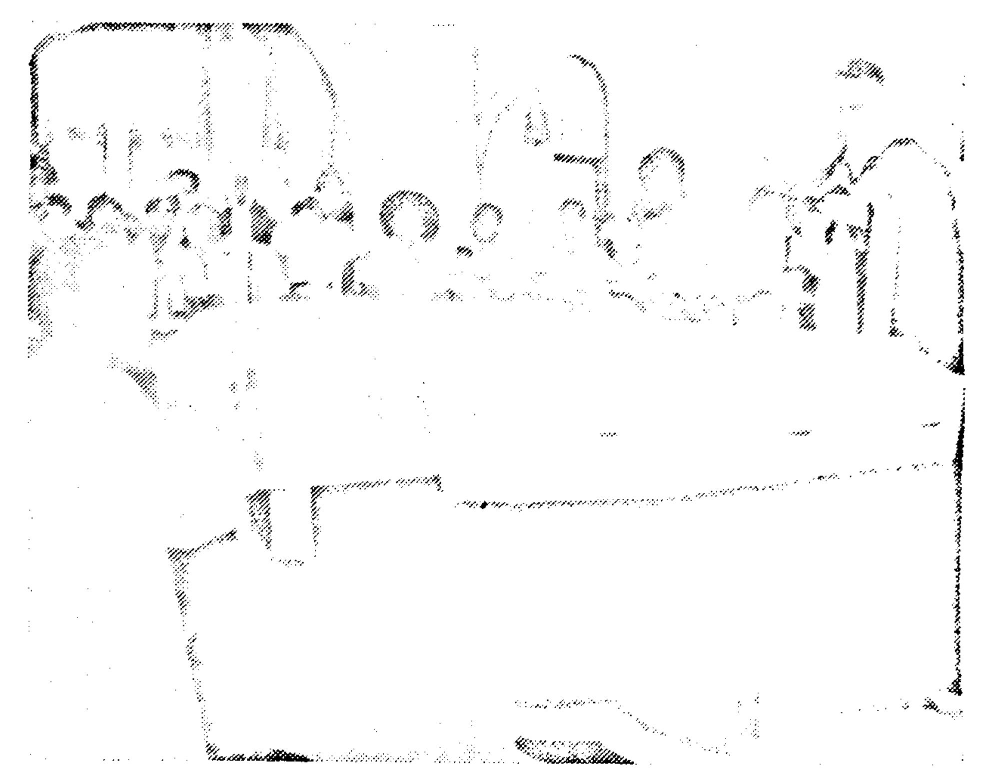
Dr Eugen Gerstemaier, voorzitter van de Westduitse Bondsdag, heeft verklaard geen reden te zien waarom de verkiezing niet in Berlijn zou worden gehouden. Verder kommentaar op de Russische nota wilde hij niet geven.

De meeste Westduitse bladen zagen maandag geen reden voor alarm in het feit dat de Russen officieel geprotesteerd hebben tegen het houden van de Westduitse presidentsverkiezing in Berlijn.

„Wij moeten de nota niet al te tragisch opvatten", aldus Der Mittag".

De socialistische „Westdeutsche Allgemeine" schrijft dat men kan aannemen, dat de tekst van de nota, hoewel hij nog niet gepubliceerd is en waarschijnlijk niet gepubliceerd zal worden, de zwakste vorm van een protest bevat die mogelijk is.

„Aangenomen kan dan ook worden dat de verkiezing in Berlijn zal doorgaan ondanks de Oostelijke propaganda", aldus het blad.

Zondagmorgen werden de slachtoffers van het ongeluk op Steenrijk begraven. Na de heilige Mis van Requiem in de parochiekerk aldaar verrichtte pastoor Berlage de absoute, de plechtigheid, waarmede de Katholieke Kerk afscheid neemt van het stoffelijk overschot. Op het priesterkoor stonden de kisten opgebaard, terwijl padvindsters en kabouters achter de kisten stonden opgesteld. Op de foto: het begin van de absoute. Voor een volledig verslag van de begrafenisplechtigheid verwijzen wij u naar pagina 3.

Aruba's Nutriculture Farm gaat met dekblad-tabak experimenteren

Opdracht van BAYUK CIGARS INC.

Oranjestad. — De firma Bayuk Cigars Inc., van Philadelphia, Pennsylvania, fabrikanten van „Phillies", „Websters" en andere populaire sigarenmerken heeft Robins Farms International Inc. verzocht een onderzoek in te stellen naar de commerciële mogelijkheden van het kweken van dekblad-tabak op Aruba.

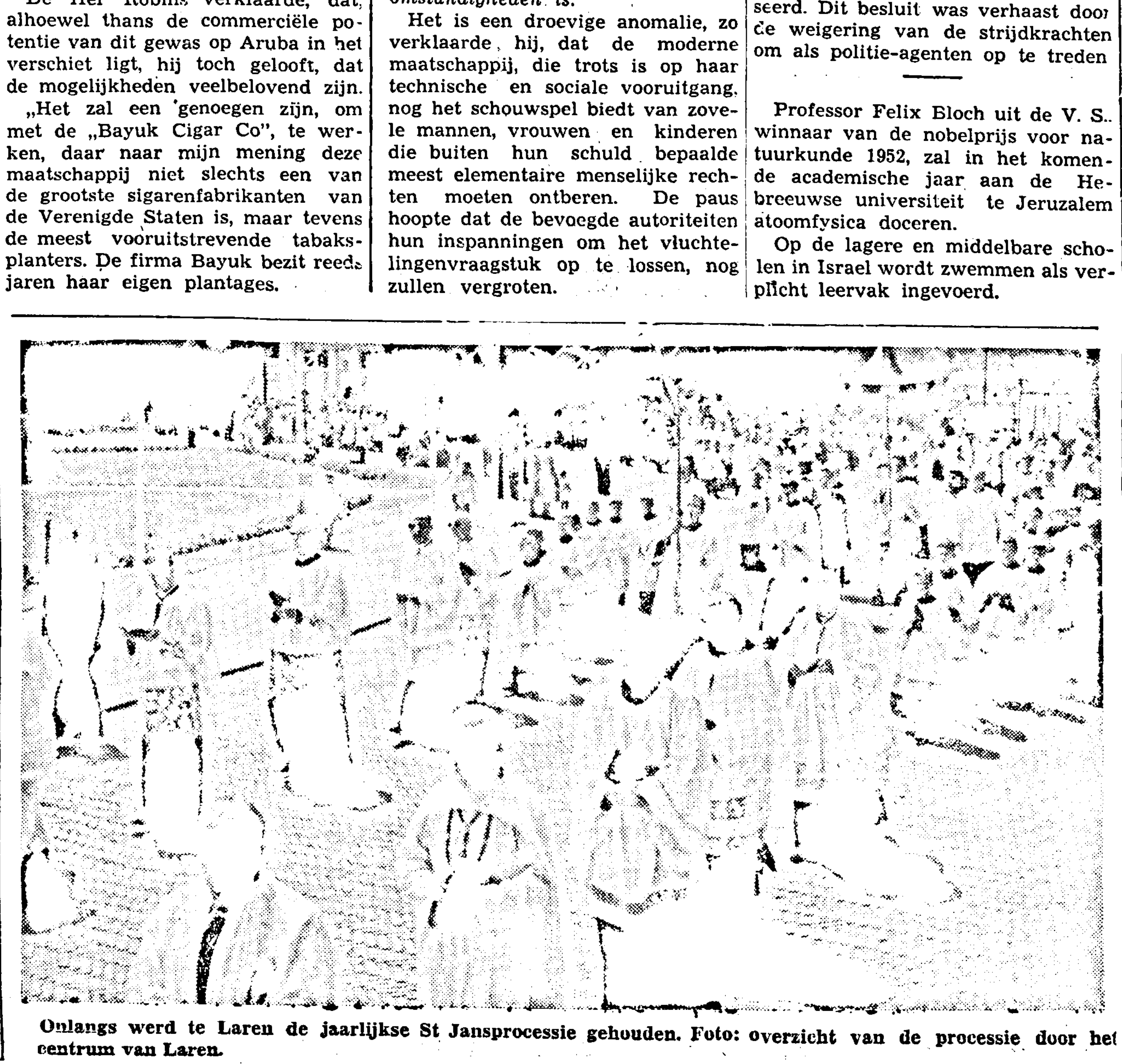
De recente sterke stijging van het verkoop-cijfer in de sigaren-industrie heeft, samen met een steeds groeiende schaarste aan dekbladtabak, Bayuk ertoe gebracht naar andere gebieden uit te zien, waar dit gewas zou kunnen worden verbouwd. De huidige gebieden, waarin dekbladtabak verbouwd wordt, zijn de Connecticut-valley en een klein gedeelte van Noord-Florida en Zuid-Georgia in de Verenigde Staten. Vroeger loverings-centra op Sumatra bestaar praktisch niet meer.

De Heer Robins deelde ons mede dat er alle aanwijzingen bestaan, dat dekblad-tabak op Aruba volgens het nutricultuur-systeem kan worden verbouwd. Hij is in 1954 te Puerto Rico begonnen met proefnemingen met dit gewas. Het droge klimaat van Aruba en het weinig voorkomen van fungus zouden zeer bevorderlijk kunnen zijn voor het kweken van dit gewas. Uitstekende vervoermogelijkheden van Aruba naar de Verenigde Staten, zowel per boot als per vliegtuig, waarborgen een regelmatige uitvoer.

De opdracht omvat tevens voldoende middelen voor het aanleggen van kweekbakken en reservoirs om proef-aanplantingen met tabakszaak te beginnen. Robins Farms International zal zorgen voor het laboratorium-onderzoek van verschillende voedings-oplossingen. Mochten deze eerste werkzaamheden wijzen op goede resultaten, dan zal de opdracht worden uitgebreid, teneinde grote commerciële hoeveelheden van de geselecteerde bladen te kweken.

De Her Robins verklaarde, dat, alhoewel thans de commerciële potentie van dit gewas op Aruba in het verschiet ligt, hij toch gelooft, dat de mogelijkheden veelbelovend zijn.

„Het zal een genoegen zijn, om met de „Bayuk Cigar Co", te werken, daar naar mijn mening deze maatschappij niet slechts een van de grootste sigarenfabrikanten van de Verenigde Staten is, maar tevens de meest vooruitstrevende tabaksplanters. De firma Bayuk bezit reeds jaren haar eigen plantages.

Onlangs werd te Laren de jaarlijkse St Jansprocessie gehouden. Foto: overzicht van de processie door het centrum van Laren.

Boodschap van Argentijnse Minister van Economische Zaken

Uitschakeling der Bureaucratie en besnoeiing van Defensie

Demobilisatie van Overheidsdiensten

De Argentijnse minister van economische zaken, Alvaro Alsogaray, heeft zich zaterdagavond in een radioboodschap tot het Argentijnse volk gericht.

Hij verzocht de Argentijnen om een „wapenstilstand" van zes maanden om zijn program voor monetaire stabilisatie en economische expansie te kunnen uitvoeren.

President Frondizi had hem gezegd, dat Argentinië op het ogenblik slechts bestaan kan, dank zij de buitenlandse leningen en dat de kwestie van de salariëring van het overheidspersoneel moeilijk op het einde van de maand geregeld zal kunnen zijn. Volgens Alsogaray zullen de maanden september en oktober het zwaarste zijn. Van november af zal er echter een aanzienlijke verbetering intreden.

Hij verklaarde voorts, dat de regering gereed is om het de „ontmanteling" van de overheidsadministratie te beginnen, teneinde de bureaucratie uit te schakelen. De regering is verder vastbesloten de koopkracht van de mensen met de laagste inkomens te beschermen en het levensniveau van de arbeiders te verhogen door de monopolies en de spekulatie te bestrijden.

Alsogaray zeide, dat hij als minister van economische zaken de konkurrentie zal bevorderen om prijsverlagingen uit te lokken. Hij kondigde een besnoeiing van de begroting voor defensie aan met het doel hierdoor een bijdrage te leveren voor het economische herstel van Argentinië Alsogaray deelde tenslotte mede, dat hij zijn economische plannen vandaag in biezonderheden zal bekendmaken.

President Frondizi heeft inmiddels besloten, dat het personeel in de olie-industrie, bij het wegvervoer en bij de spoorwegen, dat ter bestrijding van de stakingen in de afgelopen negen maanden onder militaire tucht was geplaatst, met ingang van 1 juli zal worden gedemobiliseerd. Dit besluit was verwacht door de weigering van de strijdkrachten om als politie-agenten op te treden.

Paus Joannes in boodschap:

Gulle steun bij oplossing van vluchtelingen-vraagstuk

Paus Johannes heeft zondag in een boodschap, ter gelegenheid van het begin van het wereldvluchtelingenjaar der Ver. Naties, de katholieken in de gehele wereld opgeroepen, gul en effectief mee te werken aan het welslagen van deze actie. Hij wees er op, dat in veel gevallen de trouw van vluchtelingen aan hun kerk en aan Christus niet vreemd aan hun huidige moeilijke omstandigheden is.

Het is een droevige anomalie, zo verklaarde hij, dat de moderne maatschappij, die trots is op haar technische en sociale vooruitgang, nog het schouwspel biedt van zovele mannen, vrouwen en kinderen die buiten hun schuld bepaalde meest elementaire menselijke rechten moeten ontberen. De paus hoopte dat de bevoegde autoriteiten hun inspanningen om het vluchtelingenvraagstuk op te lossen, nog zullen vergroten.

Professor Felix Bloch uit de V. S. winnaar van de nobelprijs voor natuurkunde 1952, zal in het komende academische jaar aan de Hebreeuwse universiteit te Jeruzalem atoomfysica doceren.

Op de lagere en middelbare scholen in Israel wordt zwemmen als verplicht leervak ingevoerd.

Het auto-ongeluk te Steenrijk

Over het ongeval dat zaterdag ter hoogte van de Kerk te Steenrijk plaats greep deelde de politie ons het volgende mede:

Bij de uitrit uit de koraal van de kerk gaf de bestuurder te veel gas (het betrof hier een vol-automatische wagen, red.) en kwam aan de overkant van de weg terecht. Daarop draaide hij het stuurwiel helemaal om naar rechts en kwam ongeveer 25 meter verder tegen de omheinig van de kerk tot stilstand.

Juist op deze plaats bevond zich toen het groepje kinderen, waarvan er drie dodelijk gewond raakten. (Red.).

Bij informaties onzerzijds hedenmorgen in het Hospitaal en het Sanatorium werd ons medegedeeld dat de toestand van de twee andere gewonde kinderen bevredigend was.

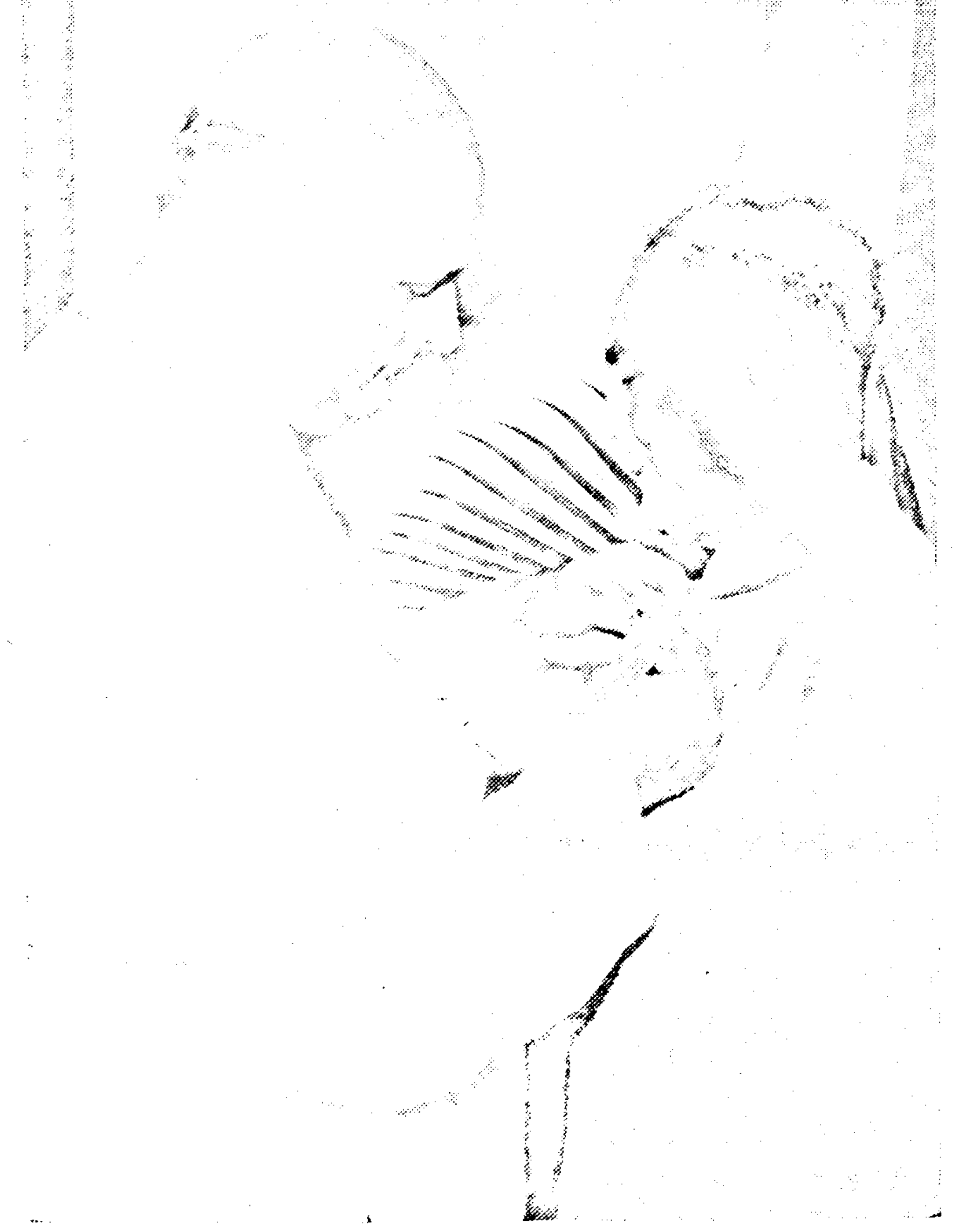
Villaria Martis ligt in het Hospitaal en maakt het goed, hoewel ze wel enige tijd rust zal moeten houden. Vigidis de Palm wordt verpleegd in het Sanatorium en haar toestand werd redelijk genoemd. Gevaar bestaat er niet.

Van ganser harte wensen wij beide patiënten een spoedig en algemeen herstel toe.

What is in a name ...?

In Tunesie gebiedt thans volgens de vooruitgang de drie miljoen inwoners naarstig uit te zien naar een achternaam. De regering in Tunis acht de tijd, waarin kon worden volstaan met een simpel „Ali", nu definitief verstreken. Vooral de belastingautoriteiten, die al ontelbare malen de dupe werden van personeelsverwisselingen als gevolg van het ontbreken van achternamen, zien uw verandering. De veel toegepaste vorm „zoon van", gevolgd door de naam van de vader (bijvoorbeeld Ali Ben Salah) moet worden afgeschaft. Er moet in de plaats moeten nu, zo luidt het wetsartikel, „serieuze, fatsoenlijke en Arabische" namen komen. Vele Tunesiers zullen het nieuwe wetsontwerp betreuren. Zijn enerzijds talloze Ali's in de loop der tijden de dienstplicht ontlopen (men had buurman Ali immers al ingelijfd) en hebben zij wellicht nimmer aan de fiscus geofferd, anderzijds profiteerden velen van gelden van de sociale voorziening, die werden ontvangen ten behoeve van reeds lang overleden familieleden. Want de burgerlijke stand is vrij vaag in Tunesie.

Voor 1 september 1960 moet nu een ieder in het Noordafrikaanse land een achternaam hebben. Weet men niets te vinden, dan mag de medewerking van een speciale regeringscommissie worden ingeroepen, die zich op vlotte, discrete en uiterst objectieve wijze van haar taak zal kunnen kwijten. Weet men geen achternaam en wil men de noemde commissie niet raadplegen, dan krijgt men nog een jaar de tijd om over een naam na te denken, in de gevangenis.

Tijdens de receptie, die gehouden werd ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van het R.K. Nederlands Mannenkoor „Laus Deo et Mariae", reikte Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. J. M. Holterman de pauselijke onderscheiding „Pro Ecclesia et Pontifice" uit aan de heer Chr. A. Hulsebosch, die 25 jaar lang zijn medewerking als organist verleende bij de R.K. kerk „Groot Kwartier", en binnenkort naar Nederland zal vertrekken voor een welverdiende rust.

Twintigjarig bestaan van het koor „LAUS DEO EN MARIAE"

Op Groot Kwartier herdacht gisteren het mannenkoor het feit dat 20 jaar geleden in deze parochie haar wieg had gestaan. Sindsdien heeft het koor ononderbroken de diensten in deze parochie verzorgd.

Zondagmorgen werd de hoogmis, waarbij Z.H.E. Mgr. Holterman aanwezig was, opgedragen door de Zeer Eerw. Heer Pastoor, geassisteerd door twee paters Lazaristen, tot intentie van het geestelijk en tijdelijk welzijn van de leden van het koor. Voor deze gelegenheid had het koor de vierstemmige Mis: In hon. Sanct. Trinitatis van H. Cuypers ingestudeerd. Deze werd zeer verdienstelijk uitgevoerd, alsook de wisselende gezangen van de zesde zondag na Pinksteren. In zijn preek wees de pastoor erop dat Christus in het evangelie heeft geleerd, dat de tempel een huis van gebed moet zijn. Alle kerken zijn huizen van gebed. Wij gaan er allen wel eens binnen om even in stilte en rust neer te knielen.

Het koor heeft in de kerk de taak om dit te bewerkstelligen, om de mensen door hun gezang meer op te wekken tot godsvrucht. Het is een apostolaats-werk van de eerste rang en onmisbaar in een parochie.

Na de H. Mis werd er in de oude kerk naast de pastorie een receptie gehouden. Het middelpunt ervan was niet op de eerste plaats het koor zelf, maar de heer Hulsebosch.

Hij is enige man die het koor in al die twintig jaren terzijde stond en heeft geholpen met zijn harmonie en fijngevoelig orgelspel. Ondanks zijn bescheiden en dienende taak was hij onmisbaar. De Z.E.H. Pastoor opende deze bijeenkomst met korte toespraak waarin hij het koor gelukwenste met deze feestdag. Vooral stak hij de loftrompet om de heer Hulsebosch, die reeds enige jaren voordat het koor werd opgericht zijn muzikaal talent in dienst stelde van de kerk van Groot Kwartier, en de diensten in de kerk opluisterde met zijn mooi orgelspel.

Op het einde van de toespraak nodigde de pastoor Mgr. Holterman uit om als blijk van waardering en dank de pauselijke onderscheiding pro Ecclesia en Pontifice uit te reiken aan de heer Hulsebosch.

In zijn toespraak zinspeelde Mgr op het streven in de kerk om de mis meer in het centrum van de belangstelling te brengen tot middelpunt van de liturgiese viering te plaatsen. Men wil komen tot een echte volkszang, zodat alle aanwezigen daadwerkelijk meeleven met wat er op het altaar gebeurt Het is een hoog ideaal, maar Mgr. vroeg of het koor ook daaraan zijn medewerking wilde verlenen. Vervolgens bedankte Hij de heer Hulsebosch voor het vele dat hij gedaan heeft, vooral door zijn orgelspel.

Hij vond het jammer dat de heer Hulsebosch binnenkort Curacao voor goed zal verlaten, maar hij wenste hem alle goed toe en een voortdurend Alegro in zijn verder leven. Vervolgens spelde Mgr. de onderscheiding op. In de heer Hulsebosch verliest het koor en de parochie een zeer muzikaal en talentvol organist. Op zijn bescheiden manier heeft hij het koor al die jaren gediend. Veel mensen kwamen de heer Hulsebosch en het koor gelukwensen, waarna het gezellig samenzijn werd voortgezet onder zang en scherts.

Alliance Francaise

Dr. VELDKAMP spreekt over MADAME COLETTE

Hedenavond zal in Club Curaçao een lezing gehouden worden over de bekende franse schrijfster Madame Colette. Dr. Veldkamp, heeft zich bereid verklaard haar reis op Curaçao te onderbreken om voor de Alliance Francaise deze spreekbeurt te vervullen. Dr. Veldkamp heeft Madame Colette persoonlijk gekend.

Alle liefhebbers van de Franse Literatuur, leden of niet-leden van de Alliance, zijn dan ook vanavond van harte welkom in Club Curaçao. De spreekbeurt vangt aan om 8.30 uur.

Met diep leedwezen maken wij het overlijden bekend

van de heer

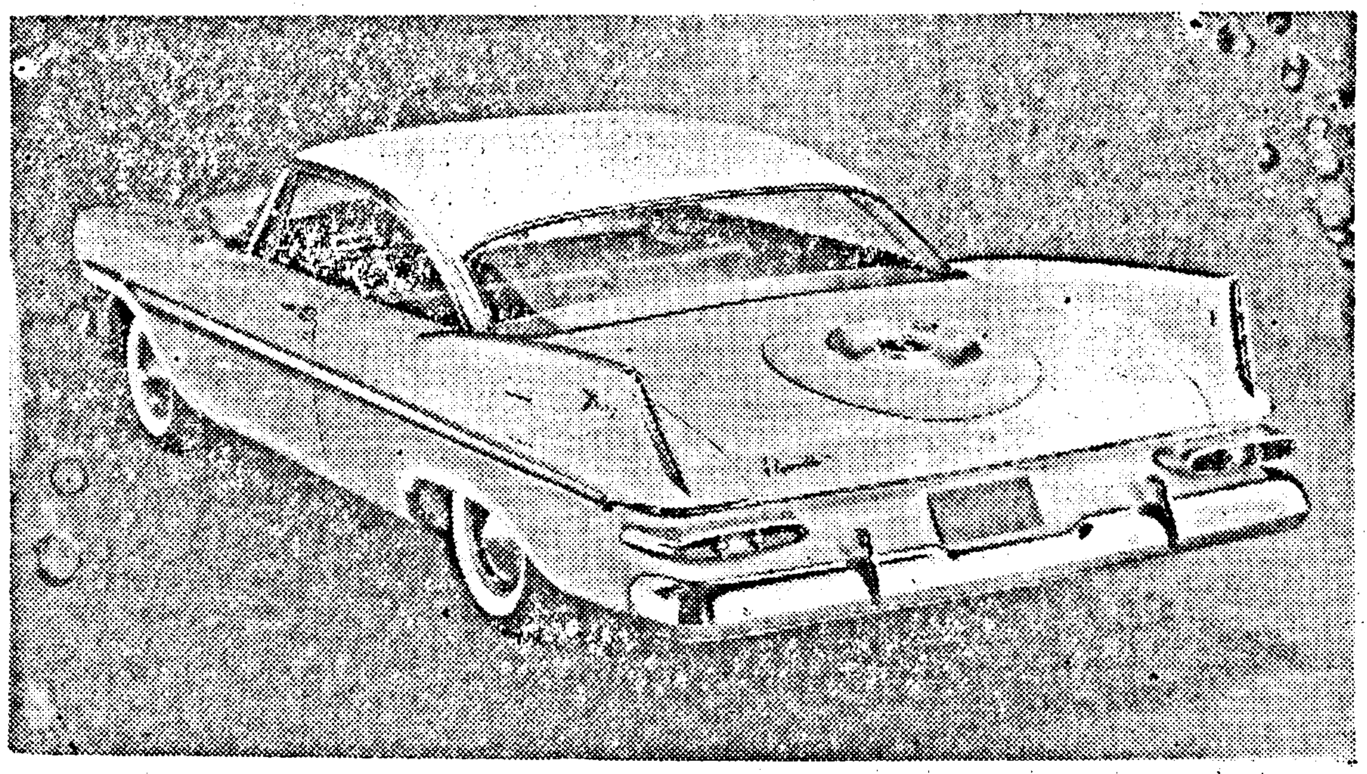
G. M. MIDDELHOF

op zaterdag 27 juni j.l. in de leeftijd van 55 jaar.

De teraardebestelling heeft inmiddels plaats gevonden.

Directie en Personeel

N.V. O.G.E.M.

Gebed voor de slachtoffers te Steenrijk

Algemene ontsteltenis heeft het ongeluk te Steenrijk op het gehele eiland gewekt.

De gedachten van iedereen gaan uit naar de zo zwaar beproefde families.

In verschillende kerken werd een oproep tot gebed gedaan voor de zielerust van de slachtoffers en voor troost voor hun ouders en familieleden.

In de Parochie-kerk te Steenrijk zal gedurende de gehele week om 7.00 uur 's avonds het Rozenhoedje gebeden worden, uitgezonderd op vrijdag, want dan gebeurt dat om 6.45 uur.

Maandag a.s. zal om 07.00 uur te Steenrijk een H. Mis worden opgedragen voor de schoolkinderen en de collecte onder de H. Mis zal bestemd zijn voor het lezen van H. Missen in de toekomst.

EIND-UITSLAG EXAMENS

Bij de examens in de afgelopen weken op de M.M.S. zijn de volgende dames geslaagd:

Onderwijzers-examens: Edna Baarn, Perla Berend, Carmen Casper, Lina Christian, Gladys Day, Ivy Felix, Benita Janga, Irma Liberia, Maria Martis, Corry Neumann, Ethel Pourier, Agnes Rampersad, Rebecca Roosje, Edna Royer, Marietje Schermer, Esseline Schultsz, Stella Sprockel, Margriet Torres, Criselta Virginie en Soeur Sylvia.

M.M.S.

Renate Benschop (met lof, 8 2/15 gem.), Lucila Bernadina, Jessie Cratsz, Marlies v.d. Elsen, Wina Jans, Bep de Kruyf, Julia Lichtenberg, Astrid Maduro, **Judith Martis (met lof, 8 gem.),** Pamela Nicolaas, Livia Pichardo, Häzel Pietersz, Altagracia Richardson, Geraldine Römer, Swinda Sambre, Shirley Tjong en Lettice de Windt.

H.B.S.-C L 5

Marlene Eustacia, Myrna Faneyte, Astrid Fraai, Joyce da costa Gomez, Joan Halley, **Hermans Nel 7 5/8 gem.,** Enid de Jongh, Mabel Marks, Rijmpje Ravelli, Clara Thode en Nel Wilmer.

Volgens Zuid-Afrikaans Minister

Vrouwen moeten leren schieten

De Zuid-Afrikaanse minister van defensie, Francois Erasmus, heeft in de senaat verklaard dat het naar zijn menning een goed ding zou zijn met het oog op de toestand in Zuid-Afrika als vrouwen schieten zouden leren.

Hij zei dit in antwoord op een vraag van senator Thuynsma, die wilde weten of de regering al methoden had overwogen voor het organiseren van huisvrouwen en jeugdige personen met het oog op eventuele onlusten. Erasmus zei dat er al enkele jaren geleden door de regering een commissie was ingesteld om deze kwestie te bestuderen.

Door financiele omstandigheden had men de aanbevelingen van de commissie nog niet ten uitvoer kunnen leggen. De commissie had om aanbevolen schoolgaande meisjes te oefenen in het gebruik van vuurwapens.

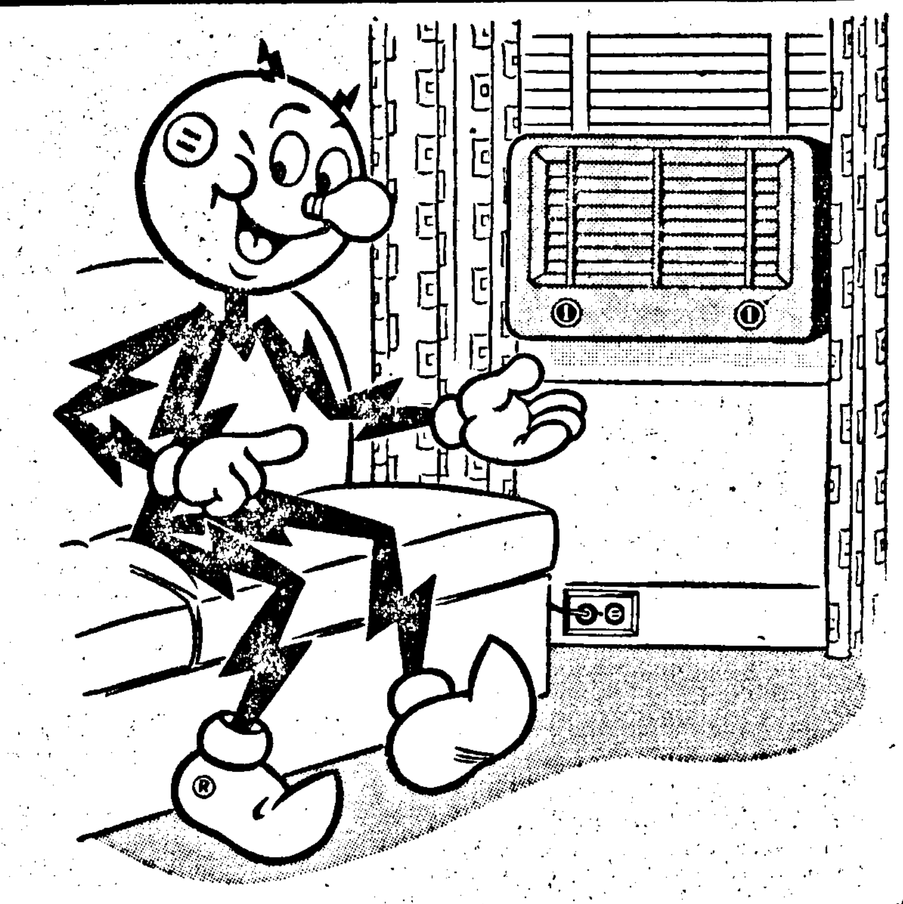
Amsterdamse Beurs

Amsterdam. — Zeer kalme markt met over gehele linie weinig veranderingen en beperkte zaken. De beurs ontbrak het aan nieuwe stimulansen maar de ondertoon van de markt bleef uitstekend zodat koersverliezen zich niet voordeden. Internationale fondsen prijshoudend, Kon. olie aan de vaste kant, AKU evenwel zeven punten lager dan vrijdag. Scheepvaart vertoonde wederom een iets aangenamer beeld terwijl Cultuurfondsen zich uitstekend handhaafden.

Vandaag was de introductie van rentespaarbrieven ten laste van de centrale der Nederlandse verbruikscooperaties te Rotterdam. Er was voor deze spaarbrieven een zeer behoorlijke vraag. Adviesprijs 107 1/2 pct. Nederlandse Staatsfondsen stil en gemakkelijker. Markt sloot ongeanimeerd.

Kon Olie 158.90
Unilevers 572 1/2
Philips 629 1/2
Philips pref 236
AKU 343 3/8
Scheepvaart Unie 140
KNSM 152 1/8
KPM 128 1/2
Ned.-Handelmij 225
Nat Nandelsbank 145
HVA 156
Amsterdam Rubber 95 7/8
Deli mij 170 1/2
3 pct Nederl '47 93 1/8
HAL 154 1/2
Walvisvaart 117
Amsterdamsche bank 289 1/2
BU Cert 228 8
Billiton 2e 260
Overz gas 272
Borsumij 67
Lindeteves 132 1/2
Rotterd bank 253
Curacaose H Mij 168 1/2
W. M. Muller 305
KLM 123
Hoogovens 514
Nievelt Goudriaan 125 1/4
Excelsior 119 7/8
Ant. Brouwerij niet genoteerd
Rott Lloyd 136 3/4
Stokvis R S 168
Lening Ned Ant niet genoteerd
Bank Ned gem 4 1/2 pct '58/59 99 15/16
Bank Ned gem 6 pct 1957 112
Bank Ned gem 5 1/4 pct 1958 104 7/8
4 1/4 pct Nederl 1959 97 3/4

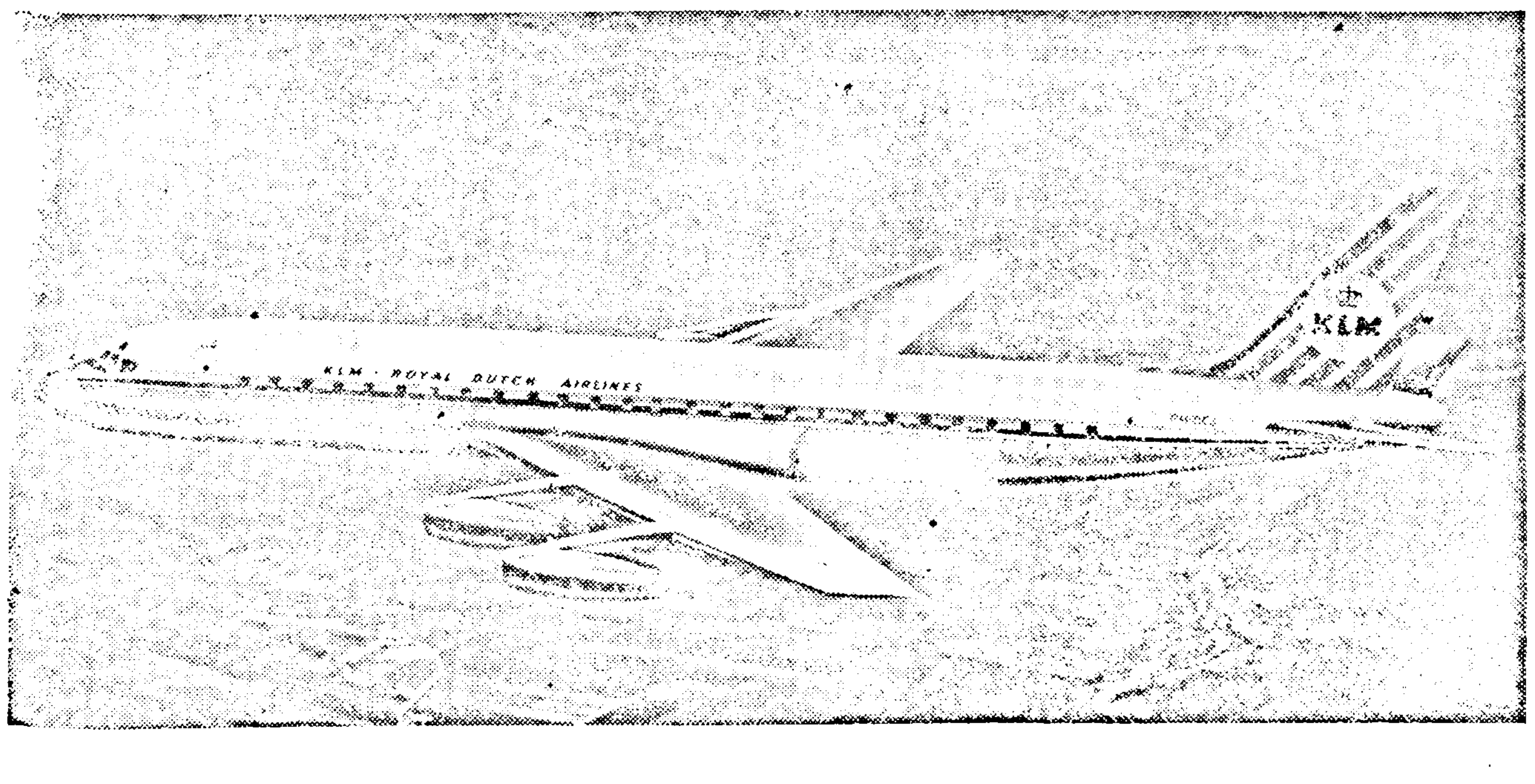
ANP-CBS-Beursindices:
Intern Concerns 479.77
Industrie 210.10
Scheepvaart 151.36
Banken 163.19
Indon fondsen 125.28
Algemeen 289.17

PROBLEMEN VAN STRAALTIJDPERK

Eén graad temperatuurverschil: zes passagiers minder

Piloten zullen voortdurend op hun qui-vive moeten zijn

De DC-8, het straalverkeersvliegtuig, waar de KLM er acht van heeft besteld. Het staat thans wel vast, dat dit aantal nog met vier zal worden uitgebreid, die met aanmerkelijk zuiniger motoren zullen worden uitgerust. Eén zo'n DC-8 kan per jaar 220 maal een retourvlucht naar New York maken en dan ruim tweemaal zoveel passagiers vervoeren (25.520) als bijvoorbeeld de Statendam, die dertien retourvaarten kan halen en daarbij 11.700 passagiers over de Oceaan kan zetten.

(Van een medewerker in Nederland)

Met de komst van het straalverkeersvliegtuig is de luchtvaart er niet eenvoudiger op geworden. De maatschappijen staan voor enorme technische, commerciële en operationele problemen en het personeel — zowel op de grond als in de lucht — zal aan aanzienlijk hogere eisen moeten voldoen. Op een informatieve bijeenkomst voor de pers hebben drie deskundigen van de K.L.M. dat duidelijk gemaakt. Gezagvoerder J. J. Bak, hoofd vliegtechnische dienst, toonde met tal van voorbeelden uit de praktijk aan dat de piloten in het straaltijdperk — meer nog dan nu — voortdurend op hun qui-vive zullen moeten zijn en hun werk met grotere beslistheid en nauwgezetheid zullen moeten verrichten. Zij zullen daarbij verschillende moeilijkheden moeten oplossen, waarvoor ze in de cockpit van hun vliegtuigen met zuigermotoren nooit hebben gestaan. Zonder twijfel, aldus de heer Bak, zullen de KLM-piloten na een grondige training tegen deze nieuwe problemen opgewassen zijn.

Schiphol wekt bezorgdheid

De ervaren KLM-gezagvoerder was minder optimistisch over de technische mogelijkheden die de luchthaven Schiphol in de eerste jaren van het straaltijdperk aan de snelle luchtreuzen zal kunnen bieden. Als de uitbreidingsplannen van Schiphol eenmaal verwezenlijkt zijn zal onze nationale luchthaven aan alle eisen voldoen, maar in de jaren 1960 tot 1963 zal er nog veel te wensen over blijven.

Gedurende al die jaren, en misschien nog wel langer, beschikt Schiphol slechts over één baan, 07-25, die lang genoeg is om een volledig beladen straalverkeersvliegtuig te kunnen laten starten, terwijl op de baan 19 landingen mogelijk zijn. Als om de een of andere reden een van deze banen niet gebruikt kan worden is er geen andere beschikbaar. En wanneer er bijvoorbeeld een krachtige zijwind staat zal de gezagvoerder die moeilijkheid maar moeten zien te overwinnen.

Daar het landen met een straalverkeersvliegtuig aanzienlijk moeilijker is zagen de KLM-piloten ook de nieuwe baan graag uitgerust met een I.L.S.-systeem, dat instrument-landingen mogelijk maakt. Als baan 19 verlengd zou worden tot 3.000 meter in afwachting van de verwezenlijking van de huidige plannen en er meer taxi-banen zouden komen, zou een andere hartewens van de vliegers in vervulling gaan.

Gezagvoerder Bak, die in de V.S. geoefend en gevlogen heeft met de DC-8 — het straalverkeersvliegtuig waarvan de KLM er acht heeft besteld en er vier zal bijbestellen — heeft de volgende moeilijkheden opgemerkt, die de piloten zullen moeten leren overwinnen.

De meteorologische dienst zal zeer nauwkeurig opgave moeten doen van de geschatte windsnelheid en de temperatuur boven de startbaan op het tijdstip van vertrek. Blijkt de temperatuur bij de laatste controle één graad hoger of de windsnelheid vijf km. minder te zijn dan zal, als de lengte van de baan geen 30 meter speling geeft, de vracht met 1200 pond moeten worden verminderd of zullen zes passagiers met hun bagage het vliegtuig moeten verlaten.

De gezagvoerder zal zeer precies het moment moeten bepalen waarop hij het neuswiel van de grond trekt. In vliegtuigen met zuigermotoren was daarbij nog enige speling mogelijk, maar gebeurt het in een straalverkeersvliegtuig te vroeg of te laat, dan zal het toestel „meer baan" nodig hebben. Daar komt nog bij dat als het neuswiel in de start eenmaal van de grond is de gezagvoerder niets meer van de baan kan zien en onmiddellijk op zijn instrumenten moet gaan vliegen.

Een straalverkeersvliegtuig moet beslist op die kruishoogte vliegen waarbij de motoren zo weinig mogelijk brandstof gebruiken. Geringe hoogteverschillen hebben al een aanzienlijk hoger brandstofgebruik tot gevolg. De beide luchtvaartmaatschappijen die al maanden lang met straalverkeersvliegtuigen over de Atlantische Oceaan vliegen, BOAC en Pan American, hebben evenwel de nare ervaring opgedaan dat militaire straalvliegtuigen — voornamelijk Amerikaanse — voortdurend hele gebieden boven de Oceaan blokkeren. De Boeings en de Comets kunnen daardoor zelden de gewenste vlieghoogte aanhouden.

Pan American is al tot de conclusie gekomen, dat hoe zorgvuldig het vliegplan op de grond ook wordt voorbereid de bemanning pas in de lucht kan bepalen of de eindbestemming kan worden gehaald of dat een tussenlanding moet worden gemaakt. En BOAC heeft al eens een vlucht twaalf uur moeten uitstellen. Als men zich realiseert dat op een straalverkeersvliegtuig als de DC-8 per minuut tien gulden moet worden afgeschreven blijkt wel welke kosten een dergelijk oponthoud voor een luchtvaartmaatschappij met zich meebrengt. Op internationaal niveau zal men tot een grondige coördinatie tussen de militaire en burgerluchtvaart moeten komen om dit probleem op te lossen.

In ons land zal dat volgend jaar ook absoluut noodzakelijk zijn omdat de voornaamste startbaan van Schiphol precies in de richting van het vliegkamp Valkenburg voert. Plannen om Valkenburg ten behoeve van Schiphol op te heffen schijnen definitief van de baan te zijn, maar ondertussen duurt het overleg over de wijze waarop de moeilijkheden uit de weg moeten worden geruimd nog steeds voort.

Men moet uit al deze vliegtechnische problemen niet de conclusie trekken, dat aan het vliegen met straalverkeersvliegtuigen meer risico's verbonden zouden zijn dan aan een vlucht met een toestel met zuigermotoren. De luchtvaart ziet het straaltijdperk met het volste vertrouwen tegemoet. De ervaringen die BOAC, Pan American en Aeroflot in de afgelopen maanden hebben opgedaan, hebben dat vertrouwen nog versterkt. Zoals ieder nieuw vliegtuigtype heeft ook het straalverkeersvliegtuig echter zijn eigenaardigheden. De bemanning en het grondpersoneel krijgen gedurende een intensieve training evenwel volop gelegenheid daaraan te wennen. KLM-piloten die al met de DC-8 hebben gevlogen hebben niets dan lof voor de uitstekende vliegeigenschappen van het snelle toestel.

De KLM is inmiddels al begonnen een aantal geselecteerde leden van het vliegend personeel — vliegers en boordwerktuigkundigen — om te scholen voor de DC-8. De training is omvangrijker en langduriger dan voor enig ander vliegtuigtype. De kosten ervan worden per bemanningslid op 60.000 gulden geschat.

Ing. E. A. Driessen, hoofd van het wetenschappelijk bureau van de KLM, deelde mee dat de vier toestellen van het type DC-8 die — naar thans wel vaststaat — aan de reeds bestelde vloot van acht vliegtuigen zullen worden toegevoegd, over aanmerkelijk zuiniger motoren zullen beschikken. Een vergelijking trekkend tussen de vervoersmogelijkheid van bijvoorbeeld de Statendam en de DC-8 kwam de heer Driessen tot de conclusie, dat het straalverkeersvliegtuig per jaar ruim tweemaal zoveel passagiers (25.520) over de Oceaan kan vervoeren als het schip (11.700).

Mr. H. van Dam, onder-directeur en hoofd vervoersvoorbereiding, zette uiteen dat de onzekerheid die nog bestaat over de tarievenkwesties en de toekomstige luchtvaartpolitiek van verschillende landen het bijzonder moeilijk maakt de commerciële en operationele plannen definitief vast te stellen, terwijl de zeer nabije start van de KLM met straalverkeersvliegtuigen dat toch wel zeer gewenst maakt.

Men streeft ernaar de tussenlandingen op vluchten naar het midden- en verre Oosten te beperken tot een half uur waarbij de passagiers bij gebrek aan tijd in het vliegtuig zullen blijven, afgewisseld door een oponthoud van drie kwartier, waarbij de luchtreiziger even de benen zal kunnen strekken. In principe, zo deelde de heer Van Dam mee, gaat de KLM er van uit dat de DC-8 in zeven jaar zal kunnen worden afgeschreven. Tot nu toe schreef de KLM haar vliegtuigen in vijf jaar tijds af, hetgeen een belangrijke rol speelde in het financiële beleid van de maatschappij.

Arrestaties van Communisten in IRAK

Volgens het Iraakse communistische blad „Ittihaad Sjaab" hebben de autoriteiten in Bagdad de arrestatie gelast van communisten en leiders van „democratische organisaties" in Bagdad zouden reeds geprotesteerd hebben tegen het feit dat na de uitvaardiging van dit bevel de plaaselijke functionarissen eigenmachtig zijn gaan optreden.

—x—

— Van 23 tot 30 juli wordt in Muenchen het negende internationale congres voor radiologie gehouden. 4.500 afgevaardigden uit 60 landen zullen hiervan deelnemen. Nederland zal een delegatie sturen van ongeveer 130 radiologen. De voornaamste onderwerpen van het congres zijn: de taak van de radiologie in het huidige tijdsbestek en de bescherming tegen straling.

St. Laurence Waterweg geopend

Koningin Elizabeth van Engeland heeft vrijdag bij de officiele opening van de St. Laurence waterweg de voltooiing van dit Amerikaans-Canadese werk een van de belangrijkste ingenieursprestaties van de moderne tijd genoemd.

Canada en de V.S. vieren thans een overwinning van vreedzame aard, die een plaats in de geschiedenis verdient, aldus de koningin die de ene helft van haar rede in het Engels en de andere in het Frans uitsprak.

President Eisenhower, die toestemming vroeg om slechts e e n zin in zijn, zoals hij het noemde, „Western prairie" Frans te zeggen, bracht hulde aan de vooruitziende en volhardende mensen die, ondanks tientallen jaren van teleurstellingen en tegenslagen, hun doel hebben verwezenlijkt.

Na de toespraken van Koningin en President zijn zij, vergezeld van hoge Canadese en Amerikaanse autoriteiten, met de „Brittannia" het kanaal binnengevaren. De Canadese torpedobootjager „Gatineau" loste 21 saluutschoten en duizenden barstten in donderend gejuich los toen het jacht, terwijl kerkklokken luidden en scheepsfluiten klonken, de St. Lambertsluis binnenvoer.

ONGEREGELDHEDEN IN IRAK ?

Volgens „De Stem van de Vrije Republiek Irak", een kandestiene zender, die beweert in het hart van Irak te zijn opgesteld, hebben zich verschillende gevechten voorgedaan op verschillende plaatsen, tussen stammen en troepen van de regering.

Volgens deze zender zouden de communisten het plan hebben gehad generaal Kassem te doden en de macht over te nemen. Deze plannen werden echter bijtijds verijdeld.

Volgens de zender heerst er in regeringskringen angst voor de communisten en wordt alles op alles gezet om deze uit de sleutelposities, waarin zij zich gesteld hebben, te verwijderen.

„In het Paradijs geleiden U de Engelen"

SLACHTOFFERTJES VAN AUTO-ONGEVAL TEN GRAVE GEDRAGEN

DUIZENDEN mensen waren getuige van trieste begrafenisstoet

Ruim 24 uur nadat te Steenrijk het rampzalige ongeluk plaats gegrepen had waarbij drie scholieren dodelijk verongelukten en enkele andere ernstige verwondingen opliepen, nodigden de klokken van de Parochiekerk te Steenrijk alle belangstellenden uit zich te verenigen in gebed voor de zielerust der slachtoffers en tevens voor sterkte en troost voor de zo zwaar beproefde ouders, familieleden en bekenden. Honderden mensen gaven aan dat verzoek gevolg zodat er in de kerk zelf geen plaats was voor allen en velen buiten in de brandende zon zich verenigden met hen die in de kerk getuige waren van de sobere plechtigheid die de Katholieke Kerk bewijst aan de ontslapenen.

Enige minuten voor 9 uur trok een kleine stoet van misdienaars vergezeld van Pastoor Berlage en Pater Ellis naar de ingang der kerk om voor de laatste maal Marvis Villareal, Glenda en Sonia Rafaela in de kerk te verwelkomen, de kerk die zij een dag te voren slechts enkele ogenblikken verlaten hadden toen het ongeval plaats greep.

Onder het wisselend gezang van Pastoor en Fraters werden de drie kisten de kerk binnengedragen, de eerste twee door Padvindsters van de St. Elisabethgroep IV, de derde door scholieren. Een grote groep schoolkinderen volgden de baar van hun klasgenootjes met bossen bloemen in de hand. De klokken verstomden en het zachte gefluister rond de kerk werd slechts onderbroken door onderdrukte kreten van smart. Het was ook niet mogelijk ongeroerd te blijven bij het aanschouwen van dit treurige gebeuren. Mannen noch vrouwen, hooggeplaatsten noch eenvoudigen konden hun ontroering verbergen en langzaam trok de stoet naar het altaar, waar de kisten op het Priesterkoor werden neergezet terwijl padvindsters zich ervoor opstelden.

„Lever hen niet over in de handen van de vijand"

Droef, maar toch ook weer hoopvol klonken de gezangen van de dodenliturgie door de kerk, waar velen in de zijpaden een plaatsje hadden kunnen vinden.

Hoopvol waren de liederen die gezongen werden door het koor van fraters, hoopvol ook de gebeden die gezegd werden door de priester aan het altaar: „lever hun niet over in de handen van de vijand en vergeet hun niet voor immer, maar gebied Uw heilige engelen hen op te nemen en te voeren naar het Hemels Vaderland."

„Waarom heeft God dit gedaan?"

Na het lezen van het epistel en de zang van het onvergetelijke „Dies irae, dies illa" (het lied over de dag van het oordeel), dat zo'n ontroerend beroep doet op Gods grote goedheid nam de Pastoor het woord en drukte zijn gevoelens van innig meeleven uit aan het adres van de ouders en naaste familieleden.

„Waarom heeft God dit gedaan" is een vraag die iedereen zich nu afvraagt die niet te begrijpen is, aldus de predikant. Maar God is goed en weet waarom hij dit over ons laat komen. Misschien kunnen we het in de toekomst begrijpen.

De Pastoor haalde het voorbeeld aan van het meisje Imelda, dat zozeer verlangd had naar het ontvangen van de Heer in haar hart en die naar haar Eerste H. Communie stierf en opgenomen werd in de Hemel. Ook deze kinderen hadden nog maar net de H. Communie ontvangen en werden toen door de Heer tot Zich geroepen. Zij zijn gelukkig, aldus de pastoor en zij zullen voor ons bidden. Op de eerste plaats voor hun ouders en familie.

Het oordeel Gods blijft onbegrijpelijk, maar de Pastoor wees naar een andere moeder die haar enige zoon dood in haar schoot omhelsde, Maria. Hij riep allen om zich te verenigen in gebed voor de zielerust der kinderen en voor de troost van de Ouders en familie.

Het eeuwige licht, Heer, verlichte hen.

Na de korte toespraak werd de H. Mis vervolgd en algemene stilte daalde er neer op het hoogtepunt der Mis bij de Consecratie.

Hoe meer de plechtigheid ten einde liep des te voelbaarder werd ook de spanning in de kerk omdat daarmee naderde het afscheid voor goed van die kinderen die nog enkele dagen geleden blij en vrolijk rondliepen en nu de kerk uitgedragen zouden worden, voor goed....

Ook aan de gezangen is het te merken en er komt iets weemoedigs in de melodie van het „Luz Aeterna" (Het eeuwig licht, o Heer, verlicht hen....)

Toen de H. Mis afgelopen was trokken de Priester en misdienaars zich even terug, iedereen rekt zich een weinig om getuige te zijn van de absoute, de plechtigheid waarmee de Katholieke Kerk afscheid neemt in het kerkgebouw van het dode lichaam en waarbij de eerbied voor die „draagster van de H Geest „blijkt uit een besprenkeling met wijwater en wierook.

In keerzang door Priester en Koor wordt dan het Libera me (Bewaar mij Heer, voor de eeuwige dood op die verschrikkelijke dag) ingezet en gezongen, dat dan beeindigd wordt met de smeekbede „Ontferm U over ons Heer" en volgd door het Onze Vader in alle stilte door een ieder persoonlijk gebeden. In die korte stilte worden de ontzielde lichamen besprenkeld met wijwater en bewierookt.

„In het Paradijs geleiden U de Engelen"

Na een laatste bede om genade nemen de Padvinsters en meisjes de kleine kisten op en vooropgegaan door Pater Ellis met het kruis zet de stoet van bruidjes en schoolkinderen, hun bloemen in de hoogte geheven, zich in beweging.

Een groep kabouters en padvindsters dragen kaarsen als symbool van het Euwige licht en langzaam schreidt de stoet door de kerk onder dat prachtige gezang, zozeer van toepassing op degenen die hier uitgedragen worden: „In Paradisum" (dat de engelen U voeren naar het Paradijs, bij Uw aankomst de martelaren U ontvangen en geleiden naar de Heilige Stad, Jeruzalem). Onder grote ontroering staan honderden binnen en buiten de kerk te wachten en zien toe hoe de kisten in de begrafeniswagens gezet worden. Met witte linten aan de auto verbonden begeleiden de meisjes hun vriendinnen naar hun laatste rustplaats op Berg Altena

Langs de weg staan vele groepen mensen te kijken en betuigen zo hun laatste groet en eer en ter laatste bereikt de stoet dan het kerkhof, dat binnen enkele ogenblikken een grote massa mensen ontvangt die getuige willen zijn van de ter aarde bestelling.

Op het eind van de Mis was ook Mgr. Holterman O.P., Bisschop van Willemstad, gearriveerd die zo getuigenis aflegt van het diepe meeleven van kerkelijke zijde bij dit tragisch gebeuren.

De ter aarde bestelling wordt geleid door Pastoor Berlage, terwijl de fraters de liederen zingen. Op drie plaatsen volgt dezelfde eenvoudige plechtigheid en klinkt het gebed van de schooljeugd voor hun makkertjes. Steeds weer wordt de begrafens bezegeld door een beetje aarde te werpen op de kist, wat een afscheid betekent voor immer op deze aarde. Mannen en vrouwen huilen en na een kort gebed in het papiamento neemt deze plechtigheid een einde. Iedereen verspreidt zich maar verschillende lege plaatsen zijn ontstaan die moeilijk gevuld kunnen worden, terwijl in het Hospitaal nog enkele kinderen hopelijk hun volledig herstel afwachten. In dat zelfde Hospitaal ligt ook een man, voor wie dit vreselijk gebeuren onuitwisbaar is en die hopelijk zo spoedig mogelijk moge herstellen van de grote schok.... Ook hem mogen we niet vergeten in deze dagen.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3551. — Heer Bommel wierp met een kreet van afschuw het mandje van zich af en zette het op een lopen. De wespenzwerm steeg als een dichte wolk uit het vlechtwerk omhoog om de voortsnellende heer te volgen. En aangezien de insectjes een grote snelheid kunnen ontwikkelen wanneer ze ontstemd zijn, slaagde heer Ollie er [illegible] in hun te ontlopen.

Jammerend draa[illegible] door het woud; struikelend over wortels en gestriemd door takk[illegible] tenslotte aan de rand van het bos een vijver vond. Gorgelend [illegible] onder water, doch de wespen bleven zoemend boven de [illegible]en; klaar om te steken zodra het gelaat van de stakkerd [illegible] lucht te happen.

Tom Poes st[illegible]nt. Vreemd genoeg had hij geen last van de boosaar[illegible] begreep, dat hij iets moest doen om zijn vriend te [illegible]ij de weg af, in de richting van een huisje, dat [illegible]

Intussen was de heer Kiekvogel ook bij de uitgeverij aangekomen. Op zijn kloppen werd een raampje geopend en verscheen het hoofd van de oude heer Hocus in de omlijsting.

"Dag meneer", groette de fotograaf. "Ik heb hier enkele mooie opnamen. Een goede vangst, al zeg ik het zelf! De burgemeester en de...."

„Heb je een opname van een zekere Bommel gemaakt?" onderbrak de grijsaard hem.

"Nee, die niet", zei de ander wat bedrukt. "Ik had hem haast.. maar hij....'

"Hij is de dans ontsprongen, nietwaar?" kraste de uitgever. "Nu, daar houd ik niet van, Kiekvogel. Lieden, die de dans ontspringen, moeten juist geknipt worden, onthoud dat! Je kunt je burgemeester houden; maar Bommel moet ik hebben!"

NIET GESCHIKT VOOR OLIEVERVOER?

Nylonworst voer over Noordzee

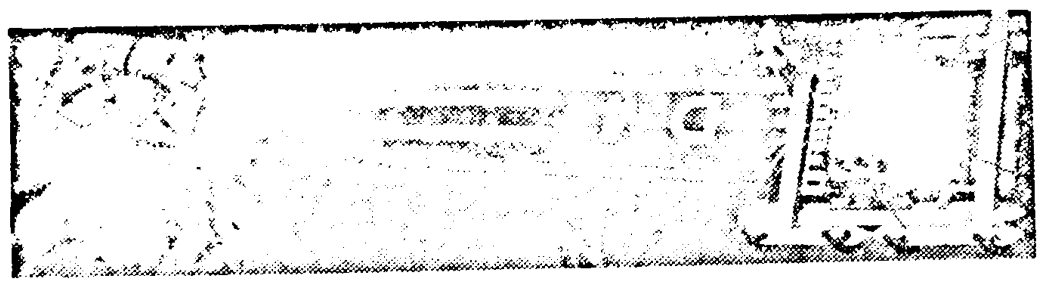
Technische vorderingen maar nog economische onzekerheid

(Van een speciale medewerker)

De Engelse fabrikant van de worstvormige nylon olietanks had geen uitnodigingen verstuurd, toen zijn produkt eind vorige maand de eerste zeereis ondernam van Billengham naar Vlissingen.

De fabrikant had liever geen journalisten in de omgeving van zijn worst op deze reis. Hij herinnerde zich maar al te goed die proefneming op de Middellandse Zee, waarbij hij wel de Italiaanse pers had geïnviteerd. De volgende dag kon hij in alle dagbladen, die op dit schiereiland verschijnen, in de meest bloemrijke bewoordingen lezen, hoe zijn nylon tank uiteenscheurde en hoe de olie driftig naar buiten gulpte....

De man had dit keer rustig uitnodigingen kunnen versturen. Zijn vinding geladen met veertig ton vloeibare koolwaterstoffen hield het gedurende de 2[illegible]0 zeemijlen die „de worst" met een snelheid van zeven knopen achter een sleepboot aflegde.

Eenmaal leeg kan de olieballon worden opgerold. Men stelt zich voor, dat een vrachtvaarder de worst in opgerolde toestand aan boord kan nemen, waardoor weinig dekruimte verloren zal gaan.

De fabrikant nam echter het zekere voor het onzekere en stuurde na afloop van deze proeftocht een perscommuniqué, waarin hij verslag uitbrengt van de operatie. Hij zegt dat er op de vrij ruwe zee met korte steile zeeën van drie meter geen problemen van belang zijn geweest. De olieworst liet zich gewillig slepen zonder te slingeren, te stampen en klaarblijkelijk ook zonder te scheuren......, hetgeen, gezien het Italiaanse avontuur, een grote vooruitgang is. De meeste technische problemen zijn overwonnen, wordt er gezegd.

De olieworst van nylon of plastic is reeds een jaar of drie in het nieuws. Het idee ontstond tijdens de Suez-crisis als een mogelijk middel voor het verhogen van de nuttige lading van vrachtschepen en tankers. De bedoeling was deze worsten eenvoudig achter deze schepen aan te hangen. Later droomde men van een zelfstandig bestaan van deze worsten. Men zag al trossen achter een sleepboot hangen. Olievervoer in het groot tegen lage kosten. Het tekort aan tankers was in die dagen de grote stimulans voor de ingenieurs. Thans echter, nu vrij grote tankers zijn opgelegd, blijken de plannen nog te leven.

Verschillende bedrijven ter wereld zijn aan dit project bezig. In Duitsland nam men tamelijk geslaagde proeven op de Elbe met een worst voor de binnenvaart, maar de Engelse maatschappij, die naar Vlissingen voer, de Dracone Developments Ltd, houdt het bij de zeevaart.

Bijzondere interesse

Technisch heeft men thans goede vorderingen gemaakt en nu is het ogenblik aangebroken, waarop men de economische bruikbaarheid van het produkt zal moeten meten. De grote oliemaatschappijen zien er, om welke reden dan ook, weinig in, maar een wereldmaatschappij als de Imperial Chemical Industries toont zich bijzonder geïnteresseerd. Deze onderneming, op zoek naar economische vervoersmethoden voor haar produkten lichter dan water, meent, dat de meeste van haar vloeistoffen geschikt zijn voor het vervoer met de Dracone-worst.

Wellicht dat de I.C.I. eens zijn produkten aan worsten zal toevertrouwen, maar in de olievaart zien we voorlopig geen toekomst voor de worsten.

De bedrijfszekerheid blijft wat dubieus. Hoewel de Dracone Ltd zegt, dat haar worst zeer slijtvast en weerbestendig is, moet zo'n nylon ballon eerst eens over de oceaan of door de Golf van Biscaye heen, voordat wij onvoorwaardelijk in haar deugdelijkheid geloven. Een tanker trotseert alle weersomstandigheden, maar voor zo'n worst lijkt ons een vluchthaven de meest aangewezen plaats bij ruw weer. Dat kost tijd en tijd is geld in de scheepvaart.

Dat normale vrachtschepen met dergelijke nylonballons achter zich aan op [illegible] zouden gaan, is voor ons nog geen realistisch toekomstbeeld.

Vervolgens zal de hoeveelheid olie welke men per worst vervoeren kan, gering zijn. Veertig ton ging er met de Dracone over de Noordzee, een belachelijk kleine hoeveelheid, gezien de tonnage van een moderne, niet eens grote tanker van 35.000 ton. In de oliehavens zal men een dergelijke hoeveelheid vast niet juichend binnenhalen. In dit op tempo ingesteld bedrijf is veertig ton nauwelijks lossing waard.

Aparte outillage

Tenslotte eisen vele oliën een aparte outillage. In tankers zijn uitvoerige verwarmingsinstallaties aangebracht om de olie op temperatuur te houden. In een nylonworst kan men een dergelijke accomodatie moeilijk construeren, dunkt ons.

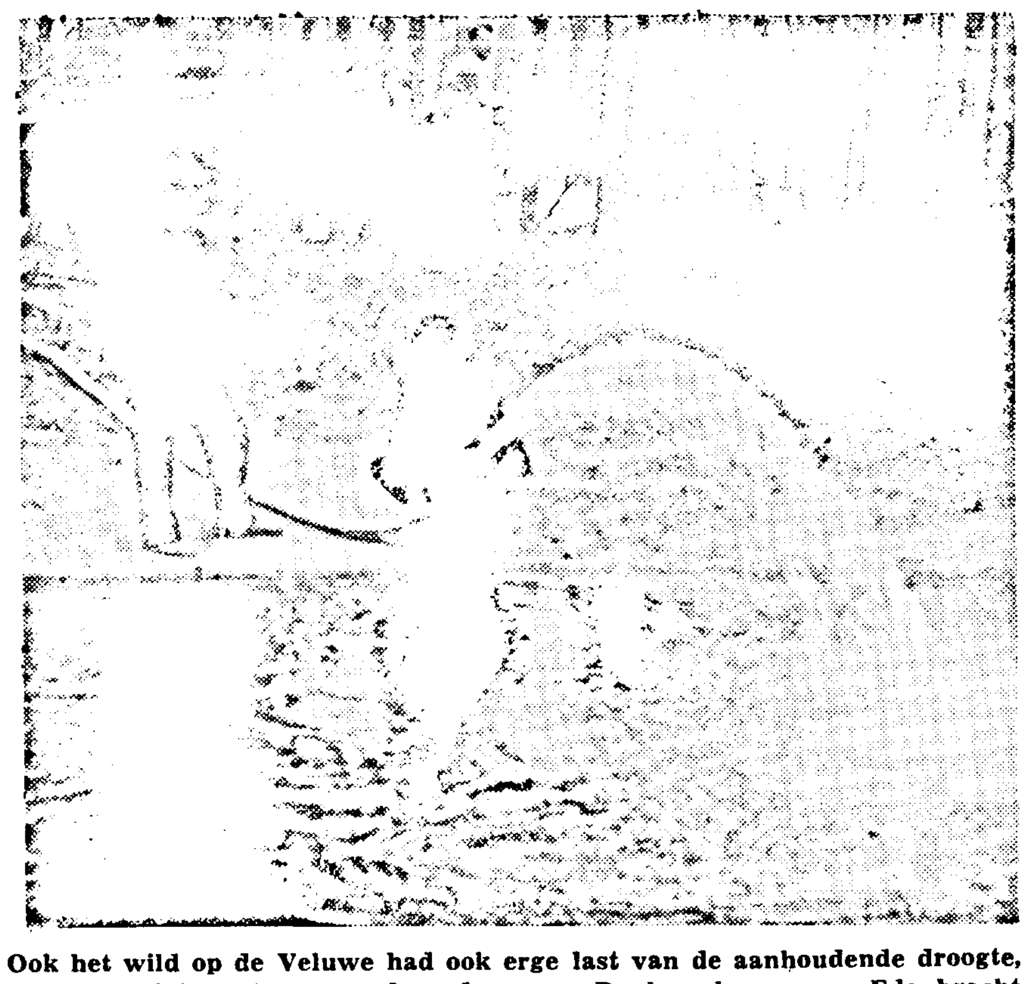
Niettemin zal de vinding wel voor een bepaalde kleine sector van het vervoer van vloeistoffen levensvatbaar zijn. Zoals de situatie ligt, zien wij echter in de drijvende olieballon geen concurrent van de zeetanker. We zullen het vast nooit meemaken, dat men alleen maar olie vervoert in worsten, gesleept door vrachtschepen of sleepboten en dat men de tankers en masse oplegt, omdat ze overbodig geworden zijn door een vinding van de chemie.

De nylon worst voor de kust van Engeland.

—x—

De Rotaryclub in Goeteborg heeft een plan ingediend voor de bouw van een internationaal tehuis zoals ook reeds in de universiteitsstad Lund in Zuid-Zweden bestaat. In het tehuis zouden zowel studenten als buitenlandse gasten van de verschillende onderwijsinstituten onderdak kunnen vinden. Het zou minstens 160 aparte kamers moeten bevatten.

Ook het wild op de Veluwe had ook erge last van de aanhoudende droogte, toen de drinkplaatsen opgedroogd waren. De brandweer van Ede bracht iedere avond een bezoek aan de vijvers en liet ze uit een tankauto weer vollopen.

ENGELSE KRABBELS

(Van onze Londense correspondent)

Behalve de Haarlemse meisjes, die tijdens deze Nederlandse Festivalweek bezig zijn de badplaats Scarborough stormenderhand te veroveren, hebben wij ook vele burgemeesters gezien. Het is natuurlijk mogelijk dat deze feestweek van Engelse zijde is overschat. Het is eveneens mogelijk, maar veel meer waarschijnlijk, dat zij van Nederlandse zijde is onderschat, ofschoon ik weet dat de Nederlandse Kamer van Koophandel in Londen haar best heeft gedaan onze handel en industrie over te halen de gelegenheid te benutten. Rondweg gesproken was de Nederlandse handelsbeurs, welke in Scarborough werd gehouden ter gelegenheid van het Nederlandfestival, een schamele vertoning. En men kon zich moeilijk onttrekken aan een gevoel van gêne toen bleek bij de officiële opening door onze persattaché op maandagmiddag dat een aantal burgemeesters van de voornaamste steden van het Graafschap Yorkshire en belendende graafschappen, zoals de burgemeesters van York, Bradford, Sheffield, Leeds, Newcastle, het nodig en beleefd achten om met hun collega van Scarborough de opening van de beurs bij te wonen. De beurs was niet de aanwezigheid van zoveel burgemeesters waard. Wat er was, was goed. Wat ontbrak was een schande. Van Nederlandse industriële en commerciële zijde was het argument, naar ik vernam van de zijde van hen die vergeefs getracht hebben meer belangstelling te wekken in ons land, dat een badplaats van de moeite niet waard was van een goede „show".

-x-

En wat voor een badplaats! Twee baaien, een vissershaven, huizen die reikhalzend omhoog klimmen langs de klippen, klimmende parken en, bij deze gelegenheid, langs de promenade een weelde van Nederlandse vlaggen en, merkwaardig genoeg, vlaggen van Amsterdam. In de nogal deftige stad hadden vele zaken hun best gedaan blijk te geven van hun goede wil. In de toonkamer van de plaatselijke gasindustrie heette het zelfs in onvervalst Nederlands dat ook in Nederland wijze vrouwen koken op gas. En bij de haven, waar men ons een twee-meter-lange kabeljauw toonde, vonden wij een cafeetje waar het, eveneens in onvervalst Nederlands, heette dat men er belegde broodjes kon kopen. Overal in de stad en tot boven op de klippen aan de voet van de oude kasteel-ruïne zagen wij de uniform van onze matrozen die aan wal waren gegaan van de „Limburg", welk schip gedurende de eerste dagen buitengaats lag om vervolgens te worden afgelost door het Britse fregatschip de „Scarborough". Talrijke winkels, welke handelden in stoffen, dameshoeden of bloemen, hadden van de gelegenheid gebruik gemaakt om etalages te maken in de Nederlandse driekleur. In een van de grootste zaken vertoonde een Amsterdamse diamantslijper zijn kunst; in een andere zaak maakte een Nederlandse klompenmaker klompen.

-x-

Er was ook nog een toevallig element in dit festival. Geheel onafhankelijk van dit feest was namelijk aan het eind van de vorige week de Nederlandse kustvaarder „Friendship" van de Rotterdamse rederij W. H. James & Co. de haven van Scarborough binnengelopen. Dit schip van 850 ton bracht een lading hout uit Finland en is het grootste schip dat ooit de haven van Scarborough is binnengelopen. Men hoopt in Scarborough dat men meer kustvaarders zal kunnen aantrekken in het haventje, dat tot heden uitsluitend ligplaats bood voor vissers-scheepjes en jachten. Vandaar dat de komst van de „Friendship" met zijn niets-vermoedende kapitein Ketelaar groot opzien wekte. Kapitein Ketelaar maakte van de gelegenheid gebruik om het fraaie, twee jaar oude vrachtschip open te stellen voor het publiek in ruil voor een vrijwillige bijdrage voor de Britse reddingboot-organisatie. De eerste twee dagen leverden tweehonderd en vijftig gulden op voor dit doeleinde. De eerste machinist, Pieter Bergman, had de handen vol om wat hij betitelde als „de jonge apen" uit zijn machinekamer te houden. Ik heb natuurlijk aan boord van dit Nederlands schip in een Engelse haven een Nederlandse borrel gedronken met de kapitein, stuurman en machinist. En mij wachtte een bijzonder aangename verrassing, de liefste welke in Scarborough heb ondergaan, met uitzondering natuurlijk van de Haarlemse bijdrage. Op weg naar de machinekamer zag ik de tweede stuurman bezig met het schoonmaken van haring, verse haring, welke de eerste machinist cadeau gekregen van de plaatse[illegible]ers en welke onder zijn [illegible]ren gekaakt. Daar heb ik [illegible] de kapitein, de eerste [illegible] een vaderlandse collega [illegible] bij de staart genomen [illegible]ens oud [illegible] genut-

Spanningen rond FRONDIZI worden minder

De spanningen tussen de Argentijnse vakbonden en de regering van president Frondizi schijnen aanzienlijk minder te worden. Volgens politieke kringen maken de nieuwe bewindvoerders op het ministerie van Economische zaken zich gereed een eind te maken aan het vorderen van werkkrachten in verschillende sectoren met name bij de spoorwegen en in de Petroleum-industrie.

In alle politieke kringen wacht men met belangstelling op de verklaring die de minister van economische zaken, Alsogaray, zaterdagavond via de radio zal aflegt. Hij schijnt van de president volmacht te hebben gekregen een nieuwe impuls te geven aan het plan voor het economisch herstel van het land.

Op militair gebied schijnt ook een vreedzame oplossing in zicht te zijn. De oud-minister van binnenlandse zaken, Landaburu, zou op het ogenblik optreden als bemiddelaar tussen generaal Arana en de regering. Generaal Arana die legercommandant was tijdens het bewind van de voorlopige regering, was met tien officieren in verzet gekomen tegen het huidige bestuur. Hij zou zich in Cordoba bevinden.

De Italiaanse baard loopt terug...

Burgers bepalen levensstijl van het nieuwe ITALIE

(Van onze Romeinse redacteur)

De regering Segni telt bijna twee dozijn ministers en daaronder is er slechts één die een baard draagt. Giuseppe Medici, minister van onderwijs, is dat trouwens verplicht aan zijn naam, die herinneringen-met baard oproept. De andere ministers zijn gladgeschoren met hooguit hier en daar een Casanova-snor. Dat was vroeger en zelfs kortgeleden nog anders. De statiefoto van een Italiaans kabinet was een parade van zwarte en witte puntbaarden, die stuk voor stuk aristocratie en traditie, gestrengheid en patriarchale mentaliteit symboliseerden. Droegen niet graaf Sforza en markies Graziani, maarschalk Balbo en de dichter-roofvogel d'Annunzio alom gerespecteerde, bewonderde en tot navolging dwingende baarden? Nog zo lang geleden boezemde een „avvocato" zónder baard geen vertrouwen in. En een „dottore" in de geneeskunde zonder harige punt onder de ki[illegible] maakte de indruk van een zonder veel zelfvertrouwen experimenterende student. Een „professore" zonder baard wordt er nog steeds van verdacht zijn graad tersluiks in het buitenland e hebben verworven.

Maar de Italiaanse baard loopt terug. Hij verliest zienderogen terrein. Het kabinet Segni is het levende en alom zichtbare bewijs. De gladgeschoren wangen en kinnen der ministers geven dit kabinet (meer dan het regeringsprogramma!) iets moderns en progressiefs, dat zeer wel past in het moderne Italië en bij een volk, dat een evolutie doormaakt en zich menselijk, geestelijk en sociaal sterker verandert dan welk ander Europees volk dan ook. In zijn voortreffelijk boek „Viaggio in Italia" spreekt Guido Piovene van een revolutie „con sordino", een revolutie met geluiddemper. Deze revolutie begint de maatschappelijke structuur van Italië te veranderen.

„Hun eigen weg"

Het zou te goedkoop zijn eenvoudig te beweren, dat de sociale en technische, de geestelijke en menselijke, de administratieve en economisch-financiële ontwikkeling van Italiëten achter gebleven is bij die ontwikkelingen in andere vergelijkbare landen en dat Italië nu bezig is die achterstand met spoed in te halen. Op de eerste plaats is het uitgangspun van waaruit de Italianen verlaat van start gaan een totaal ander dan elders, op de tweede plaats is het al dan niet bewuste doel van de revolutie „con sordino" vooral niet het ontwikkelings-stadium dat elders bereids werd bereikt. De Italianen gaan een eigen weg.

Aan het eind van die weg, in ver verschiet, ligt het beloofde land, dat in elk geval anders dan andere landen, want hoe dan ook op de eerste plaats Italiaans zal zijn.

Het geschiedde niet van vandaag op morgen; het is niet te danken aan een grote, geschiedenis makende gebeurtenis; het is niet de verdienste van één man, van een politieke partij, of van een beweging —, maar op zekere dag constateerde men dat de Italiaanse aristocratie en de hogere bourgoisie die het niet meer voor het zeggen hadden, ja zelfs de levensstijl in stad en dorp niet meer bepaalden. De kleine burger en de ambachtsman (in Italië kan men nog van „het gouden ambacht" spreken) hebben zich geruisloos en voor het eerst in de geschiedenis bevrijd van het vaak zachte, vaak ook harde feodale en patriarchale juk, opgelegd door een heersende kaste en gecementeerd in tradities. De moderne Italiaan heeft practisch geen verhouding meer tot het verleden en waar dat nog wel het geval is, wenst hij los te komen van dat verleden met zijn overleefde structuur en levensvormen. In Turijn en Milaan is men reeds ver gevorderd op deze weg, heeft men het voorlopige doel wellicht al bereikt; in het zuiden hinkt men achter de noorderlingen aan, maar de revolutie „con sordino" speelt in heel Italië. Zij oefent nu al grote invloed uit op het politieke en het economische leven.

Overal tegenwoordig.

De nieuwe, de moderne Italianen zijn niet verenigd in een partij, of in een beweging. Zij zijn in alle lichamen vertegenwoordigd en geven in vele lichamen reeds de toon aan. Zij zijn zakelijk en ondogmatisch en bovenal anti-conservatief. De Christen Democraat Fanfani hoort tot de moderne reformisten. De in Italië welhaast beroemde politicus Pacciardi heeft begrepen uit welke hoek de wind waait. En dat geldt voor Saragat en ook voor Nenni. Dat geldt ook voor de communisten, die echter in de reformisten hun eerste en meest dodelijke vijanden moeten zien.

Want overal daar waar de reformisten (in partij, in administratie, in regionale of gemeentelijke besturen, in grote ondernemingen) het voor het zeggen krijgen, wordt geïndustrialiseerd en wordt met welhaast Duitse vlijt gewerkt. Op tal van plaatsen springen de half-horige onder-proletariërs meteen naar de arbeidersklasse. Zij slaan het proletariaat over. De Italiaanse onder-proletariër stemt niet communistisch. Hij gaat dat pas doen als hij tot proletariër wordt bevorderd. Nu hij dat stadium veelal overslaat, verliezen de communisten terrein. Hun „ijzeren voorraad" in de vorm van onder-proletariërs slinkt. En de moderne Italiaanse arbeider is te zakelijk, te ondogmatisch en vooral te slim om het nog tot cel-communist te brengen. De Italiaanse communistische partij is nog sterk. Haar zwakte ligt in het feit, dat zij veel kiezers maar slechts betrekkelijk weinig communisten telt.

Vitaliteit, volkskarakter en optimisme.

Het is alsof er een nieuw Italiaans volkskarakter ontstaat. Kenmerken van dit nieuwe karakter zijn vitaliteit, levenshonger en optimisme. Er vindt in zekere zin een afrekening met het verleden plaats.

Oude gebruiken, nog oudere en heilige tradities stralen plots geen bezieling en geen kracht meer uit. Er komt iets nieuws voor in de plaats dat logischer is, sneller werkt en eerlijker verdeelt. De nieuwe Italianen doen en zien niet om. Jarenlang kon een bepaalde nieuwe weg er niet komen vanwege een ruïne, die eens de burcht van een roofridder was en later toevluchtsoord van een heilige.

De nieuwe weg is er nu en de ruïne verdween. In liefelijke groene dalen waarin een smidse de enige industriële onderneming was en die vanwege natuurschoon en vanwege de jacht van de locale baronnen onder allerlei schermingen stonden roken nu fabrieksschoorstenen. Hoge heren, wier wens tot voor kort nog bevel was, protesteerden vooraf en protesteren achteraf, maar er is geen mens meer die naar hen luistert.

De nieuwe Italianen, bezig als bijen, bouwen aan een modern Italië en trappen daarbij het ene heiligenhuisje na het andere kapot. Is het volgende verhaal bekend? Een ondernemer liet een nieuwe fabriek bouwen en bij het uitgraven van de fundamenten stootten zij arbeiders op de resten van een antieke tempel. Vroeger werd dat gemeld. Dan volgde een onderzoek en een bouwstop. Wat deed deze ondernemer? Hij liet snel en heimelijk die hele tempel vol storten met beton en bouwde verder. Die man moet wel honderd collega's hebben, want nooit werd er in Italië zoveel gebouwd als thans, nooit zo veel en zo diep gegraven, nooit ook werden zo weinig antieke resten gevonden. Vandalen? Misschien wel, maar op de eerste plaats mensen, die geen tijd en geen lust meer hebben nog langer bij het verleden stil te staan. Een verleden dat roemrijk was maar waarop ze niet kunnen teren.

Geen culturele missie maar fabrieken.

De nieuwe Italianen hebben niet meer een zo bijster grote belangstelling voor de staat en de natie. Ze voelen zich ook niet geroepen zoiets als een culturele missie te vervullen. Ze willen fabrieken bouwen. Zij willen hun hutten verlaten en verhuizen naar de nieuwe woningen in de witte flatgebouwen, die nu al meer dan de antieke resten het beeld van Italië bepalen. Een eigen woning, een vespa, een televisietoestel en goede kleren. Het eenheidscostuum: wit overhemd met zijden das, een goed gesneden costuum, blinkende schoenen, en dat alles niet te opvallend, maar van een „klassieke" deftigheid.

Een kans voor het socialisme, deze sprong in de industrialisatie? Het ziet er naar uit. Het gaat misschien te snel. Daar komt bij, dat vooral in de kleinere steden en op de dorpen de jongere geestelijken de nieuwe geest begrijpen en oor hebben voor het nieuwe geluid. Vroeger plaatste de kapelaan tegenover de speelzaal der communisten (met billiards, geluksautomaten en propagandamateriaal) alleen het kerkgebouw en het lof op zondagmiddag. Nu bouwt ook hij een zaal en plaatst er een groter billard in, plus een muziekdoos en vestigt er de centrale van een vespaclub.

Italië verandert en dat kan niet aangevoeld en vaag beschreven, maar ook aan de hand van cijfers bewezen worden. Italië is bezig van een agrarisch tot een industrieland te worden. In 1953 bedroeg het aandeel van de landbouw aan de totale productie nog 32 procent. In 1958 nog slechts 25 procent. Sedert 1953 is de productie van de staalindustrie verviervoudigd.

De Italiaanse siesta wordt verkort en het levenstempo opgevoerd. Dat geldt niet alleen en niet eens op de eerste plaats vóór de grote steden, en zeker niet voor Rome, dat een uitzonderingspositie inneemt. Rome vecht als het ware uit roeping tegen het regionalisme en vertraagt het tempo. Deze vertragende invloed is wel niet de taak, maar wel het effect van een functionerende centrale. Rome houdt de rest van Italië niet bij en ook vandaar die recente opleving van het regionalisme, dat niet identiek is met een „los van Rome", maar het gevolg van de wil kost wat kost zo snel mogelijk vooruit te komen.

Het nieuwe Italië is nog op geen stukken na voltooid en een kenschets van de nieuwe Italiaan kan nog niet worden gegeven. Het groeit nog allemaal en de krachten zijn nog niet gecoordineerd. Vast staat slechts, dat Italië een evolutie doormaakt. Het is als een sprong. De afzet is gelukt. De landing nog niet.

Wi.

Vrijgeleide voor ROBERTO ARIAS

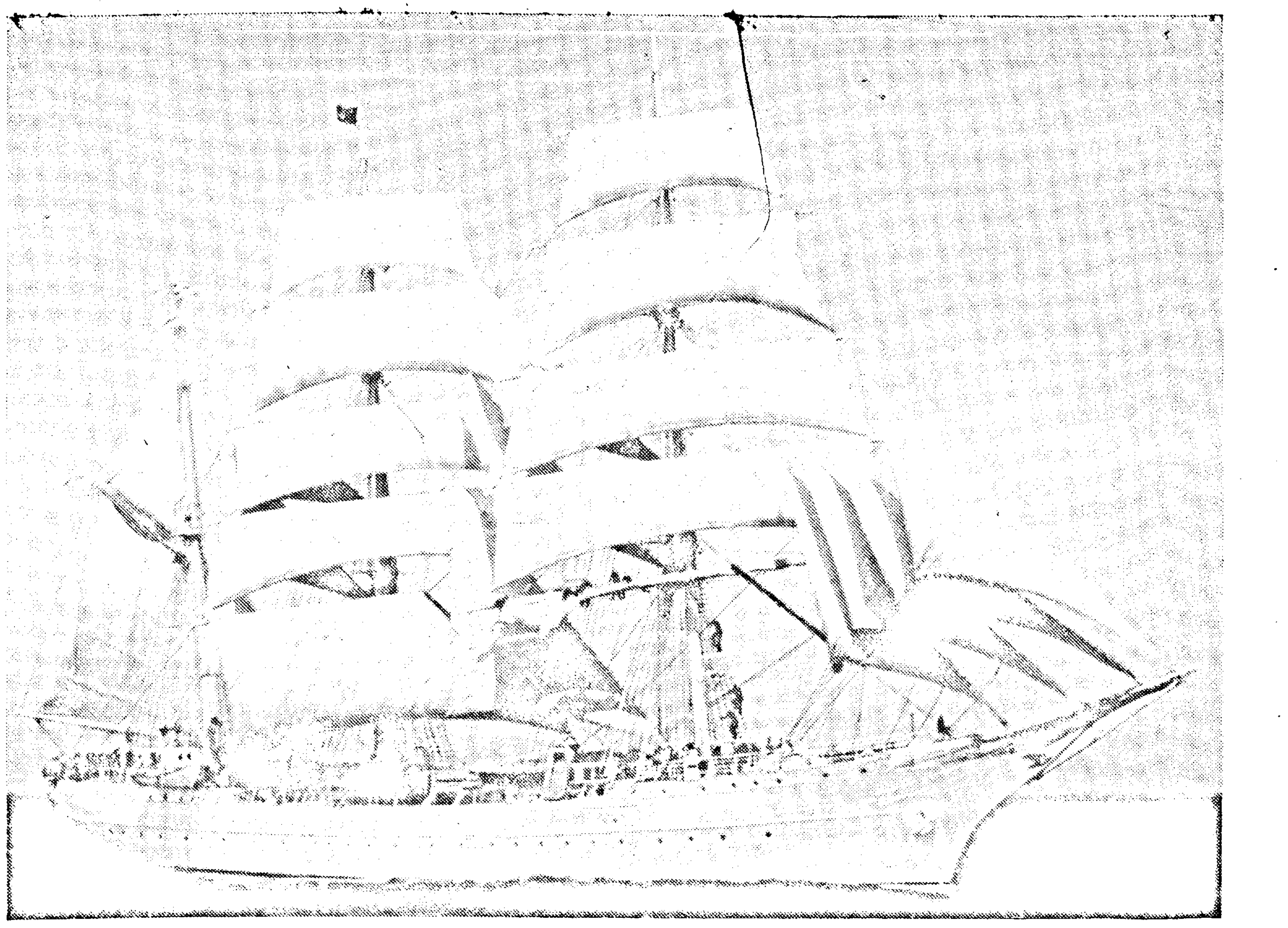
Dr. Roberto Arias, die op 24 april naar de Braziliaanse ambassade in Panama vluchtte omdat hij ervan beschuldigd was betrokken te zijn bij de mislukte staatsgreep in Panama, heeft donderdag een vrijgeleide gekregen. Hij zou inmiddels reeds per vliegtuig naar Rio de Janeiro zijn vertrokken, waar zijn echtgenote, de Engelse danseres dame Margot Fonteyn, zich bij hem zal voegen.

Het Hoge Gerechtshof van Panama heeft woensdag 84 van de 89 mannen die op 25 april aan de Atlantische kust van Panama waren geland met de bedoeling de regering omver te werpen, vrijgesproken.

Krijgt blanke aanrander de doodstraf?

De politie heeft in de Amerikaanse staat Noord-Carolina een 36-jarige blanke man gearresteerd op beschuldiging van verkrachting van een elfjarig negermeisje. Een openbare aanklager zei later van plan te zijn de doodstraf voor de man te eisen.

Te Chicago is dinsdag een 24-jarige neger tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld wegens verkrachting van een 19-jarig blank meisje.

★ ★ ★

Morgen rond 7.00 uur wordt tezamen met de „Casco" en de „Rockaway" in de haven van Willemstad verwacht het Amerikaanse marine-opleidingsschip de „Eagle". De „Eagle" werd in Duitsland gebouwd te Hamburg in 1936 en was bedoeld als oefenschip voor de Duitse marine. Als zodanig deed zij dienst onder de naam „Horst Wessel". De Amerikaanse marine nam de „Horst Wessel" over en gaf haar de naam „Eagle". Met behulp van haar hulpmotor kan zij een snelheid bereiken van 10 knopen. De hoofdmast steekt 150.3 voet boven het water uit, haar breedte bedraagt 39.1 voet en haar diepgang is 17 voet. De zoet-watervoorziening wordt verzorgd door de modernste verdampers. Zoals reeds gezegd, bestaat de voornaamste taak van de „Eagle" hierin, dat zij als opleidingsschip dienst doet. Captain William Bromfield Ellis voert het commando over dit schip. Hij werd op 26 januari 1914 geboren in Albany, Georgia. Na het doorlopen van de High School, ging hij over naar de Kustwacht Akademie in New London. In 1939 volgde zijn promotie tot luitenant, in 1945 zijn bevordering tot commander. Captain Ellis deed dienst op de „Champlain" en de „Pontchartrain" in de Noordatlantische Oceaan. Tijdens de oorlog was hij commanderend officier op de „Pettit", die tot taak had konvooien te eskorteren. In 1945 werd hij commandant van de Escorte-Divisie 20 en van het vlaggeschip „Marchand". Hem werd de bronzen medaille verleend wegens zijn verdiensten in oorlogstijd. Na de oorlog was hij gestationeerd in Miami. Later voerde hij het commando over verschillende oorlogsbodems, totdat hij ingedeeld werd bij het hoofdkwartier. Op het ogenblik heeft captain Ellis de leiding over het opleidingsschip de „Eagle".

Davelaar, Bakhuis, Korff de Gidts en Vlieg eindigen gelijk in Tafeltennis - Tienkamp

Hoe weinig de plaatselijke tafeltennis topspelers elkaar ontlopen is tijdens de tienkamp eerste klasse heren gebleken, toen niet minder dan 4 spelers met een gelijk puntenaantal eindigden. Van drie spelers is deze gedeelte eerste plaats binnen het kader der verwachtingen, doch Korff de Gidts vierde een verrassende come-back.

Had menigeen hem, gezien zijn leeftijd en zijn prestaties in Colombia en bij de demonstratie Bergmann-Fujii, al afgeschreven als behorend bij de „crème de la crème" van de tafeltennis-éllite, zijn spel rees in deze tienkamp toch weer tot de grote hoogte van vorige jaren en Asiento's „Grand Old Man" bewees de jongeren nog niet uit de weg behoeven te gaan. Weliswaar verloor hij zowel van Bakhuis als van Davelaar, al zijn andere partijen echter werden in een zege omgezet en vooral zijn laatste partij tegen Vlieg die verantwoordelijk was voor deze merkwaardige eindstand, was als vanouds. Bakhuis en Davelaar lieten zich verrassen door Oscar Bennett wiens weinig fraaie, maar zeer effectieve spel een beroep deed op andere factoren dan alleen maar wat techniek. Zoals geduld bijvoorbeeld en het uitbuiten van het miniemste kansje. Noch Bakhuis, noch Davelaar konden dit voldoende opbrengen en gingen dan ook roemloos ten onder. Verder verloor Bakhuis in 2 straight games van Davelaar, welke op zijn beurt weer kansloos van Vlieg verloor.

Vliegs tweede verliespartij werd veroorzaakt door teamgenoot Bakhuis, die met 21-12 en 21-9 duidelijk beter was. Door al deze nederlagen was op het laatst de kopgroep weer bijeen en zal er woensdagavond 1 juli nog een staartje en deze tienkamp gebreid worden. Eveneens in het gastvrije lokaal van Asiento, dat reeds zoveel tafeltennislief en leed binnen zijn muren zag gebeuren.

Een grote deceptie was het resultaat van Ibi Coffi, die het niet verder kon brengen dan 4 gewonnen partijen, waarvan alleen die tegen Bennett enige waarde bezit omdat de andere overwinningen geboekt werden op tegenstanders die duidelijk minder zijn. Het gelukte Coffi niet om ook maar een enkele zege te behalen op de topspelers. Zelfs kon hij hen geen game afdwingen

Door de resultaten is zonneklaar gebleken dat Coffie (nog) niet bij de top behoort en zijn spel bij serieuze wedstrijden niet effectief genoeg is. Oscar Bennett bevestigde wederom zijn reputatie als „giant-killer" en heeft het de jongere generatie knap lastig gemaakt. Op de tweede wedstrijdavond was zijn vorm beneden die van de eerste, hetgeen van invloed is geweest op de eindstand, daar zowel Vlieg als Korff de Gidts hiervan profiteerden. Over de overige spelers kunnen we kort zijn daar zij niet anders vertolkten als hun figurantenrol. Alleen Arvelo schoot uit zijn slof door een onverwachte zege op Coffi. Voor de rest maakten zij onder elkaar uit wie de onderste plaats zou moeten gaan innemen. Deze bleek gereserveerd te zijn voor Petri, wiens zenuwen hem beletten zijn overigens zeer goede technische kwaliteiten te demonstreren en effectief te maken. Vooral zijn backhandmash is van grote klasse doch door zijn zeer grote nervositeit komt zijn spel niet tot zijn recht.

McKoy zong deze keer wel zijn zwanezang bij de prominenten en zal er volgend jaar wel niet meer bijhoren. Deze Barge's Badspeler schiet nu toch wel heel duidelijk tekort in tempo om het nog langer tegen de jeugdige tafeltennissers op te kunnen nemen. De voorlopige stand in deze tienkamp werd: 1, 2, 3 en 4. Bakhuis, Davelaar en Korff de Gidts 7 gew. p.

5. Bennett (Barge's Bad) 6 " "
6. Coffi (Entre Nous Juvenils) 4 " "
7. en 8. Meyer en Arvelo 3 " "
9. McKoy (Barge's Bad) 1 " "
10. Petri (s.v. C.P.N.) 0 " "

De commandant van vliegtuigsquadron no. 1 der Marine Luchtvaart Dienst maakt bekend dat op 30 juni van 08.00 - 19.00 uur SCHIETOEFENINGEN zullen worden gehouden met mitrailleurs op de Noordkust van [illegible] de vlakte van [illegible]. [illegible] geen spaan heel [illegible]

BEKENDMAKING

Met ingang van 1 juli 1959 zal de koers voor verzending van gelden per postwissel naar Suriname gesteld worden op: S.f.100,— is Ned. Ant. f.102,30

De Directeur der Posterijen.

OPENBARE VERKOPING

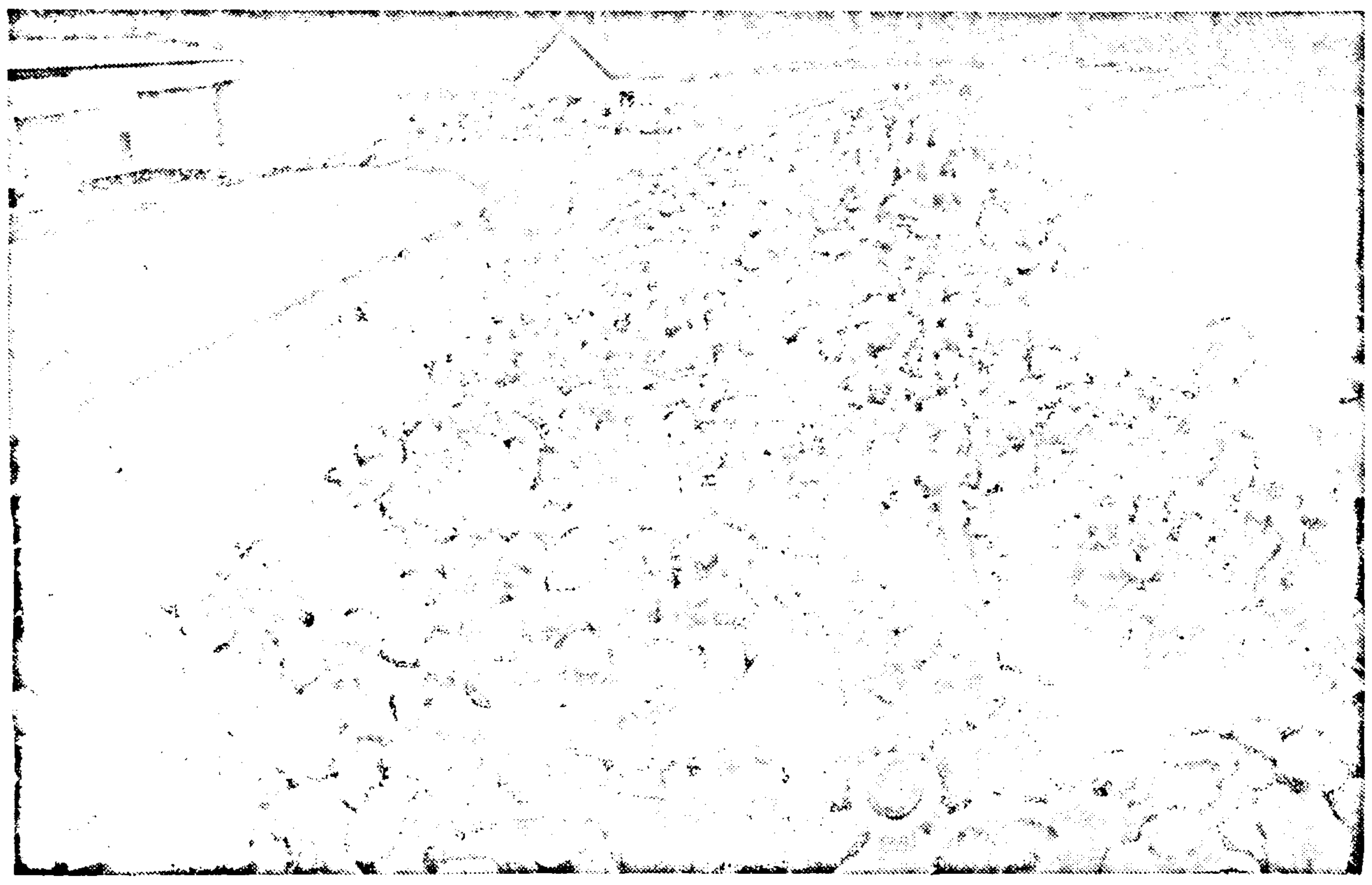
Op Dinsdag 14 Juli 1959, des voormiddags om 10 uur zal ten kantore van de N. V. De Spaar- en Beleenbank van Curaçao, Breedestraat 27 (P) alhier, ten overstaan van de ondergetekende waarnemend-notaris worden verkocht ex artikel 1203 B. W.:

Een niet geheel afgebouwd woonhuis, aan de Gosieweg nabij hoek Adjudantenweg, naast het perceel Gosieweg 19, staande op erfpachtsgrond, ter grootte van 720 m2., nader omschreven in meetbrief No. 429 dd. 9 October 1958, bekend als Blok A. kavel nummer 15 van het verkavelingsplan Gosie, ten name van Archimedes Rudolfo Tomasa.

De veilingscondities liggen acht dagen voor de veilig ter inzage ten kantore van notaris Mr. E. C. Henriquez aan de Kerkstraat 10A, Alhier.

J. A. Schiltkamp,
waarnemend-notaris.

Kostbaarste spoorlijn van Nederland jubileert

1 augustus 1954. Een historische dag voor Kerkrade en het miljoenenlijntje. Het aftandse stoomtreintje (rechts) wordt vervangen door de luxueuze Blauwe Engel.

Kerkrade 1 augustus 1954 eindelijk tevreden

Aanleg duurde negen jaar

(Van een medewerker in Nederland)

De meest merkwaardige spoorverbinding van Nederland, de lijn Schaesberg-Simpelveld, beter bekend als het miljoenenlijntje, jubileert. Vijf en twintig jaar geleden, 15 juni 1934, kwam dit lijntje in exploitatie. Aanvankelijk uitsluitend voor goederenvervoer en vijftien jaar later, in 1949, ook voor reizigersvervoer. Het miljoenenlijntje is dus toe aan een tweevoudig jubileum: vijf en twintig jaar goederen- en tien jaar reizigersvervoer.

Aan beide jubilea zouden we nog een derde jubileum - de veertigste verjaardag van het besluit tot aanleg van de spoorlijn Schaesberg-Simpelveld via Kerkrade - willen toevoegen. Niet omdat dit feit van zo'n groot belang is, maar meer omdat dit derde jubileum op aardige wijze illustreert, hoeveel jaren er moesten verlopen, voor het besluit tot aanleg van de spoorlijn werd verwezenlijkt.

Ofschoon Kerkrade maar enkele kilometers was verwijderd van de eerste spoorlijn in Limburg, de in 1853 reeds geopende lijn van Maastricht via Simpelveld naar Aken, moest het precies een eeuw duren, voor deze gemeente op enigszins bevredigende wijze in het spoorwegverkeer werd ingeschakeld. Dit was pas het geval in 1954, toen de proefexploitatie op het miljoenenlijntje definitief werd beëindigd en deze lijn voortaan voor permanente exploitatie met diesel-electrisch materiaal in aanmerking kwam.

Tussen dit tijdstip en de eerste schuchtere pogingen om te komen tot de aanleg van een rechtstreekse spoorverbinding met Kerkrade ligt een periode van verbeten strijd, welke in een herdenkingsartikel over het zilveren miljoenenlijntje beslist niet onvermeld mag blijven.

Na Maastricht dat in 1853 per spoor met Aken, in 1856 met Hasselt en in 1861 met Luik werd verbonden; na Roermond, Sittard en Venlo, die in 1865 in het spoorwegverkeer werden opgenomen; maar vooral na Heerlen, dat in 1896 een spoorverbinding met Sittard en Herzogenrath en in 1914 met Maastricht kreeg, wilde Kerkrade, de vierde plaats van Limburg nota bene, ook spoorstad worden. Het feit, dat één Limburgse spoorlijn Heerlen-Herzogenrath over het grondgebied van Kerkrade liep deed aan deze eis nauwelijks iets af, aangezien het aan deze lijn gelegen Kerkraadse station, toen Rolduc en thans Haenrade geheten, meer dan vier kilometer van het centrum van de gemeente verwijderd lag.

Dit was geen spoorverbinding, zo oordeelden de Kerkradenaren. En daarom bleven zij ijveren voor een spoorlijn naar Kerkrade-centrum. Dit zou, zo meende men aanvankelijk, kunnen gebeuren, wanneer de mijnspoorweg van Simpelveld naar de Domaniale mijn (in 1872 aangelegd) door de toenmalige Staatsspoorwegen zou worden geëxploiteerd voor reizigersvervoer. De S.S. voelde daar - zij het zonder al te veel animo - wel iets voor. In de huidige woonwijk Nulland zou het Kerkraadse station worden gebouwd......

Acties duren voort

Van dit plan kwam evenwel niets terecht, omdat de spoorwegen niet bereid bleken deze lijn te exploiteren en daarnaast ook nog de door de toenmalige minister van verkeer voorgestelde lijn Simpelveld-Schaesberg. Door dit meningsverschil bleef Kerkrade verstoken van een behoorlijke spoorverbinding. Toch bleven de acties voor een spoorlijn onverminderd voortduren en in 1919 zag het er eindelijk naar uit, dat de wensen van Kerkrade zouden worden vervuld. De minister nam toen het besluit, dat Kerkrade door middel van de spoorlijn Schaesberg-Simpelveld in het spoorwegnet zou worden opgenomen. De daarop volgende ontwikkeling wees trouwens ook in deze richting.

In september 1921 kwam de wet „tot onteigening ten algemeenen nutte" tot stand en vier jaar later werd met de aanleg van de lijn Schaesberg-Simpelveld begonnen. Dit object werd in het kader van de werkverschaffing uitgevoerd. Meer dan zes honderd Limburgers, alsmede tientallen werkloze Drentenaren en polderwerkers, pakten het werk aan. Het was een heel karwei. Terwille van 12½ kilometer spoorbaan moest niet minder dan 3,6 miljoen m3 grond worden verzet kwa-ophogingen en dito ingravingen kwamen eraan te pas met alle gevolgen (bruggen en tunnels) van dien. Tussen Schaesberg en Kerkrade waren ophogingen van dertig en meer meter nodig, terwijl tussen Kerkrade en Simpelveld ingravingen van veertien meter diep dienden te worden uitgevoerd.

Geen wonder, dat de aanleg van deze spoorlijn negen jaar duurde en een bedrag van rond 14½ miljoen vergde. Dit was meer dan één miljoen per kilometer. Naar een geschikte naam voor de in 1934 klaar gekomen spoorlijn hoefde niet lang te worden gezocht. De spoorlijn Schaesberg-Simpelveld verwierf de naam „miljoenenlijntje" en waarlijk niet ten onrechte.

Het gereedkomen van de nieuwe spoorlijn had niet, zoals overal elders, automatisch exploitatie tot gevolg. De spoorwegen waren niet erg geporteerd voor exploitatie van de lijn Schaesberg-Simpelveld en het zag er naar uit, dat de lijn, alle miljoenen ten spijt, niet zou worden gebruikt. Een dreiging van de Willem-Sophia steenkolenmijn te Spekholzerheide om haar produktie stop te zetten, bracht hierin verandering. Het miljoenenlijntje, zo luidde het besluit in 1934, zou wel worden geëxploiteerd, maar uitsluitend voor het vervoer van kolen.

Grote teleurstelling

Een grote teleurstelling voor Kerkrade. De fel bevochten spoorlijn, met maar liefst vier Kerkraadse stations t.w. Hopel, Chevremont, Kerkrade-centrum en Spekholzerheide, was er, maar van een goede spoorverbinding was geen sprake.

Het pleit voor het doorzettingsvermogen van de Kerkradenaren, dat zij ook na deze teleurstelling zijn blijven doorvechten om de spoorverbinding te verwerven. De pas klaargekomen stationsgebouwen werden dichtgespijkerd, maar Kerkrade zette zijn acties voor een treinverbinding voort.

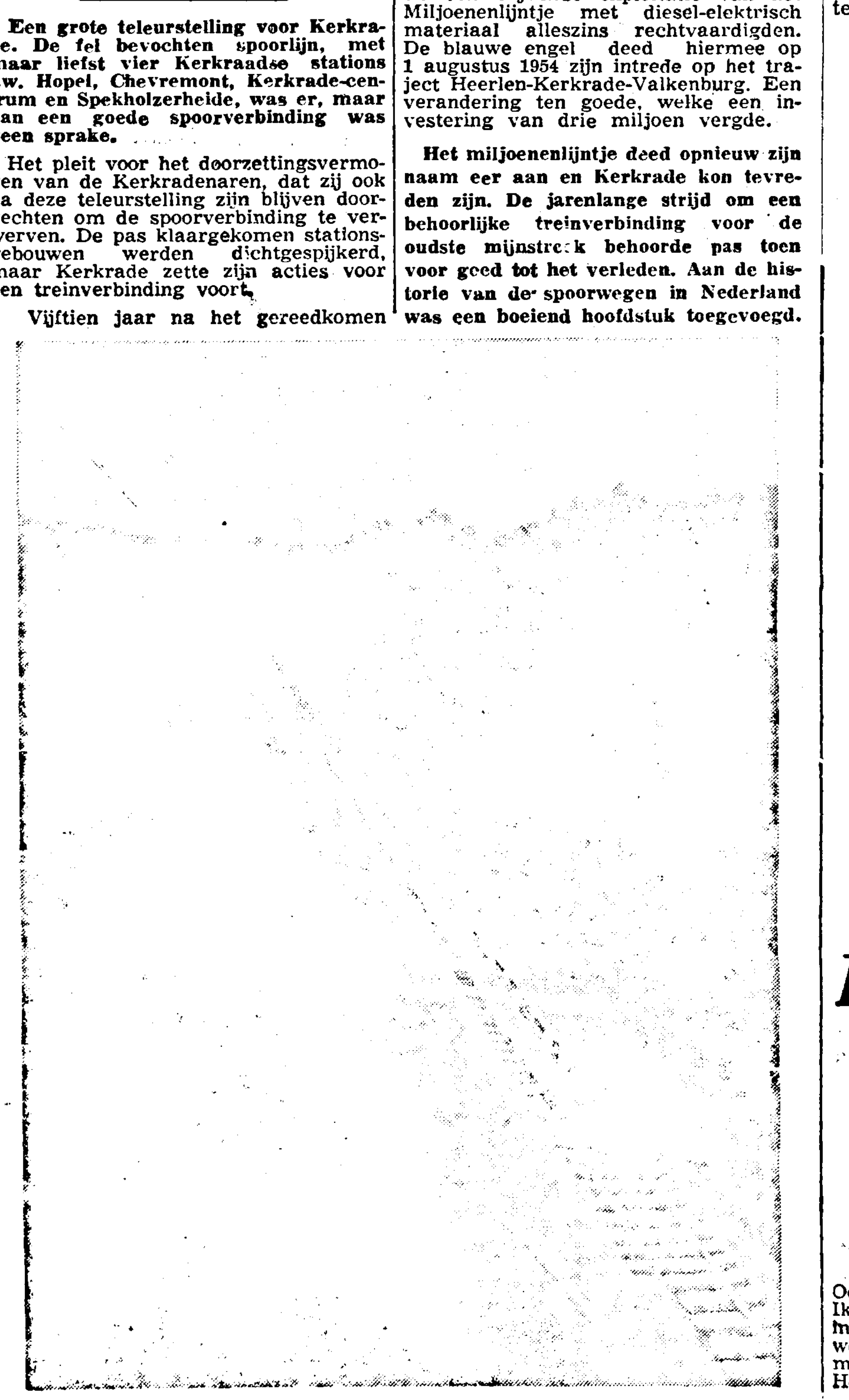
Vijftien jaar na het gereedkomen van het miljoenenlijntje werd enig succes geboekt. In hetzelfde jaar, dat de hoofdlijnen in Limburg volledig werden geëlektrificeerd (1949), werd het miljoenenlijntje bij wijze van proef voor reizigersvervoer opengesteld. Aftandse stoomtreintjes gingen een uurdienst onderhouden op het traject Heerlen-Kerkrade-Simpelveld en vandaar uit via een gedeelte van de oude lijn Maastricht-Aken naar Wylre en Schin-op-Geul. Door deze verlenging van het traject, dat later tot Valkenburg werd doorgetrokken, voerde het miljoenentreintje zijn reizigers door een uniek stukje Limburg.

Het ouderwetse treintje — één wagon, getrokken door een tegen de hellingen opzeulende stoomlocomotief — had iets charmants. Evenzeer het inderhaast gebouwde stationnetje te Kerkrade met zijn twee „openlucht"-loketten, en de weidse naam van Kerkrade-centrum op het onbemande haltegebouwtje van Hopel.

De blauwe engel

Dit alles heeft het miljoenenlijntje zodanig in de belangstelling van het reizend publiek geplaatst, dat de N.S. in 1954 tegen al haar verwachtingen in moest concluderen, dat de resultaten van de proefexploitatie met stoomtractie een blijvende exploitatie van het Miljoenenlijntje met diesel-elektrisch materiaal alleszins rechtvaardigden. De blauwe engel deed hiermee op 1 augustus 1954 zijn intrede op het traject Heerlen-Kerkrade-Valkenburg. Een verandering ten goede, welke een investering van drie miljoen vergde.

Het miljoenenlijntje deed opnieuw zijn naam eer aan en Kerkrade kon tevreden zijn. De jarenlange strijd om een behoorlijke treinverbinding voor de oudste mijnstreek behoorde pas toen voor goed tot het verleden. Aan de historie van de spoorwegen in Nederland was een boeiend hoofdstuk toegevoegd.

De aanleg van het miljoenenlijntje vereiste een ingraving van 14,5 meter tussen Simpelveld en Spekholzerheide. De trein voert door een streek met fraai natuurschoon.

leiden tot versterking van het „EUROPA VAN ZES"

Tijdens de Frans-Italiaanse besprekingen, die als gevolg van het officieel bezoek van president De Gaulle aan Italië in Rome zijn gevoerd, is er geen sprake geweest van de vorming van een alliancie van Middellandse Zee-mogendheden — zo heeft de Italiaanse minister van buitenlandse zaken, Pella, verklaard, afloop van een ministerraad, w in hij verslag uitbracht over d voerde besprekingen.

„Wij zijn integendeel ... komen het Europa van z sterken. Dat is een Euro staat voor al zijn b alle vrije landen", a

Caraibisch Nieuws

Trinidad heeft thans Minister President

(Van onze korrespondent)

Port of Spain. Dr. Eric Williams is onlangs beëdigd als minister-president van Trinidad. Voordien was hij Chief Minister, doch inmiddels is de constitutie gewijzigd, waardoor het eiland thans een kabinetsstatis heeft gekregen. De prerogatieven van de Britse gouverneur zijn nagenoeg opgeheven, voornamelijk het recht van veto.

Dr. Williams, die 26 juni Constitutie-dag heeft verklaard heeft in een massa-betoging de bevolking toegesproken. 26 juni werd een grootse feestdag.

Inmiddels heeft Dr. William tijdens een van zijn wekelijkse persconferenties opnieuw de V.S. aangevallen over hun gebrek aan democratische opvattingen. „Het enige bastion van kolonialisatie waarmee wij iedere dag geconfronteerd worden is de basis Chaguaramas, die op illegale wijze door Engeland aan Amerika is uitgeleverd. Wij willen ons land terug en wij zullen het terugkrijgen".

Orkaanseizoen begonnen

(Van onze korrespondent)

Verleden week is het orkaan seizoen „officieel" geopend. Tot 15 november zullen de weerstations in het Caraibisch gebied storingen met grote nauwlettendheid volgen.

Ieder jaar worden de faciliteiten waarmee orkaanwinden worden opgespoord veelvuldiger. Zo heeft Trinidad dit jaar een moderner systeem, dat waarschuwingen twee keer zo vlug kan overbrengen. De weerkundige sectie van de Amerikaanse luchtmacht heeft namelijk nieuwe instrumenten voor zijn in Piarco gebaseerde weervliegtuigen bestemd.

Het Amerikaanse Weer Bureau in Washington bepaalt ieder jaar hoe de orkanen tijdens dat jaar genoemd zullen worden. Wegens de grilligheid die de meeste orkanen aan de dag leggen, worden altijd vrouwennamen gebruikt. Dit jaar zijn de namen als volgt: Arlene, Beulah, Cindy Debra, Edith, Flora, Gracia, Hannah Irene, Judith, Kristy, Lois, Marsha, Nellie, Orpha, Penny, Quella, Rahael, Sophie, Tanya, Udele, Vicky, Vilma, Excell, Yasmin en Zasu.

Een orkaan is al geconstateerd. Arlene, een onbetekenende storm woedde verleden maand in de Golf van Mexico.

—x—

Port au Prince: Verleden week is een tijdbom ontploft op de dansvloer van het internationale casino van Port au Prince, Haiti. Een Haitiaans meisje werd dodelijk gewond, 20 anderen moesten behandeld worden.

Het casino, dat onlangs door de Haitiaanse regering werd „genationaliseerd" herbergt intieme politieke vrienden en premier Duvalier. Vroeger werd de speelgelegenheid beheerd door een groep Italianen, die zonder meer op straat werden gezet. Sommigen werken thans in het „El Curaçao" casino.

—x—

Port of Spain. — De British-West-Indian-Airways zal nieuwe routes zoeken in het Caraïbisch gebied, aldus de uitslag van besprekingen tussen BWIA en de moedermaatschappij BOAC in Londen. Men zal trachten landingsrechten te krijgen in Westcaraïbische (o.a. de Antillen) en Noordamerikaanse staten. Voorlopig zullen de diensten tussen de eilanden van de W. I. Federatie onderling worden uitgebreid. Men hoopt tegen het einde van het jaar meer Viscounts in te leggen. BWIA werkt met verlies, maar men hoopt de balans in evenwicht te krijgen gedurende 1960.

—x—

Port of Spain. — De vulkanische uitbarsting in Piparo (Zuid-Trinidad) heeft tot gevolg gehad, dat de bewoners zijn geëvacueerd. Thans merken bezoekers aardverzakkingen in de streek op. Op sommige plaatsen is de aarde meer dan 40 cm gezakt; vele huizen zijn scheef gezakt. De meeste muren zijn gebarsten. De streek is als gevaarlijk terrein afgebakend. De weg die op een afstand van pl.m. 400 meter van de vulkaan ligt, is eveneens voor het verkeer gesloten.

Eric de Noorman - De verloren Viking

49-44 Nog vaak zijn Erics gedachten bij Ragnar de Rode, terwijl hij en zijn handjevol mannen met Mohaka en zijn krijgers terugkeert naar de dorpen in het Noorden. Zij behoeven zich niet te haasten maar toch is het met een zeker ongeduld, dat hij Mohaka's troep verlaat om te kijken, hoe zijn schip het maakt. De bewakers hebben niets bijzonders te melden en alles is gelukkig in goede orde. Aangezien ze hier geen vijanden te duchten hebben, keren ze gezamenlijk op weg naar Mohaka's, dorp, om Cendrach op te halen en afscheid van hun vrienden te nemen. De oude scheepsbouwer komt hun, ondersteund door een krijger, verheugd tegemoet en eenklaps valt het de Noorman op, hoe oud en zwak de grijsaard er uitziet. Als raadde hij Erics gedachten, knikt Cendrach glimlachend. „Voor mij is de dood niet ver meer, Koning," zegt hij zacht. „Maar betreur het niet. Mijn taak is volbracht en er is vrede in mijn hart. Ik heb het beloofde land gevonden en wat meer is, ik heb U, koning, de weg er heen gewezen. Gij zult terugkeren wellicht.. wellicht, niet.. Doch dan zullen anderen dezelfde weg vinden, aangespoord door het verlangen, dat ook mij bezielde: het verlangen naar vrijheid en een vreedig bestaan. En eens zal dit land van melk en honing zijn rijkdom en overvloed uitstorten over allen, die deze weg van de vrijheid vonden." Cendrachs oude ogen staren in de verte, als zag hij een schoon visioen. Dan maakt hij een gebaar naar de roodhuidige krijgers, die ernstig en zwijgend achter hem staan. „De taak, die mij nu nog rest, is, deze simpele mensen bij te staan waar ik kan. Zij komen met hun zieken en gewonden, vragen mij om raad en hulp. Het is goed zo. Ga thans, Koning der Noren. Kom spoedig terug. Vraag mij echter niets. Cendrach blijft hier!"

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal door MARTIN MONS

(75)

„Merci, monsieur de Moneville. Stappen nemen? Och neen, ik geloof niet, dat ik stappen zal nemen. Ik kan mij levendig in monsieur Slothouwers positie indenken, weet u. Maar intussen geloof ik toch dat we nu wel zo ver zijn, dat wij mijnheer Slothouwer moeten verzoeken zijn visie op de zaak te geven. Heeft u een oplossing, mijnheer Slothouwer?"

„Of ik een oplossing heb? Maar man, de zaak is toch zo eenvoudig, zo glashelder, dat de waarheid zelfs een klein kind in het oog moet springen. Hoe stierf Hangst? Door een val van zijn paard. Hoe kwam hij te vallen? Doordat er met zijn zadel was geknoeid, met de buikriem, de singel, weet ik, hoe je dat ding noemt. Ik ben geen ruiter. Welk paard reed Hangst? Angel. Maar wie had Angel zullen rijden? Claire! Eerst op het laatste ogenblik ruilde zij met Hangst. Ik zeg je, het is Claire, die hier dood had moeten liggen, Claire en niet Hangst. En daar staat de moordenares Leontine Hangst, die had beschikt, dat Claire Angel zou rijden! Leontine Hangst, die door haar knecht liet knoeien met het ... Leontine Hangst, die die arme Claire haatte als ..., omdat zij aan haar de eerste plaats op Ter ... moeten afstaan. En omdat de arme Claire bestemd was kinderloos te blijven en er zo een ... komen aan de Hangsten van Ter Weem. Niet ... nu zo'n groot verlies is," werpt hij Leontine die overeind is gerezen en beide handen afwerend voor zich uitstrekt, in het gezicht. „Maar de zaak liep scheef door die verwisseling van paarden en nu ligt de verafgode broer dood op de sectietafel in plaats van de gehate schoonzuster."

Leontine Hangst zit in elkaar gedoken en schreit met lange, gierende snikken. Jetje Hangst is voor Gerard Slothouwer gaan staan en zegt met een stem, die laag is van woede: „Is het nu genoeg? Is het nu genoeg? Ik wou, dat ik een man was dan...... Joost! Joost Alland!"

„Joost is zoëven weggegaan, freule Jetje. Hij scheen ook al pijnlijk getroffen door mijn gebrek aan manieren. Mijn compliment, mijnheer Slothouwer, het is een zeer aanvaardbare theorie, de psychologische kant dan buiten beschouwing gelaten. Zij heeft maar één gebrek, namelijk dat Hubert Hangst niet stierf door een val van zijn paard. Hij stierf door een slag tegen zijn slaap."

„Een hoefslag? Daarin is niets strijdigs met mijn theorie."

„Neen, geen hoefslag, mijnheer Slothouwer. Een slag, toegebracht met een zwaar bolvormig voorwerp, waarschijnlijk de knop van een rijzweep. De moordenaar van Hubert Hangst had alle gelegenheid zich tevoren te vergewissen wie zijn slachtoffer was. En het slachtoffer van zijn kant had alle gelegenheid zijn moordenaar te leren kennen vóór de slag viel."

„Alle gelegenheid," herhaalt hij nog eens met nadruk, dan zwijgt hij bruusk. Even daarop wordt de stilte verbroken door het dof geroffel van paardehoeven op de grasmat van de paddock. Allen wenden zij het hoofd naar de kant vanwaar het geluid komt. En dan begint opeens Claire Hangst schril en hysterisch te gillen, terwijl zij wijst naar Angel, die in volle ren het terrein opkomt, op zijn rug, ver over de hals van het paard gebogen, het gelaat afgewend, een gestalte in de rode jagersjas. Achter Angel donderen de hoeven van Empereur. Op zijn rug zit een wonderlijke figuur. Deze ruiter draagt geen rood, hij draagt zelfs geen rijbroek. Gekleed in een zandkleurig sportpak met plusfours rijdt hij, zoals jockeys dat doen. Met heel korte stijgbeugel, de knieën bijna tegen de kin, zit hij ver naar voren, bijna op de hals van het paard. In zijn rechterhand, die hij uitstrekt naar de ruiter voor hem, klemt hij een rijzweep, die hij bij de lus vasthoudt. De zware zilveren knop aan het andere einde schittert fel in de zon. Het is duidelijk te zien, dat de ruiter op Angel zich tot het uiterste inspant zijn vervolger voor te blijven. Maar Angel is geen partij voor de snelle Empereur en verliest zienderogen terrein. De man in het zandkleurige sportpak, die als een aap op de nek van Empereur hangt, heft zijn rijzweep nog hoger, dan haalt hij zijwaarts uit en als de paarden op gelijke hoogte zijn gekomen, maakt hij aanstalten de ruiter in de rode jas met de knop van zijn zweep tegen de slaap te treffen.

Gerard Slothouwer heeft Claire Hangst bij de schouders gegrepen en doet al zijn best haar tot zwijgen te brengen. Maar ze stompt hem met beide vuisten tegen de borst, terwijl zij gilt: „Gerrie! Gerrie! Heb ik het je niet gezegd? Heb ik je niet gezegd, dat niets ooit voorbij is? Dat ze altijd weer terugkomen? Dat dode mensen en voorbije dingen altijd teruggekomen, altijd? O, Hubert! Hubert! Ik heb het heus niet gewild, Hubert! Hubert, het was Gerrie! Het was Gerrie, Hubert! Hubert......!"

Ze rukt zich onverhoeds los en snelt op de rennende paarden toe.

„O, God, Claire! Houd haar dan toch tegen," roept Leontine Hangst terwijl ze moeite doet langs de anderen heen te komen, die allen naar voren hollen. Pieter Auguste Perquin heeft zich al dadelijk omgedraaid en zet in een sprint het kleine rennende figuurtje na.

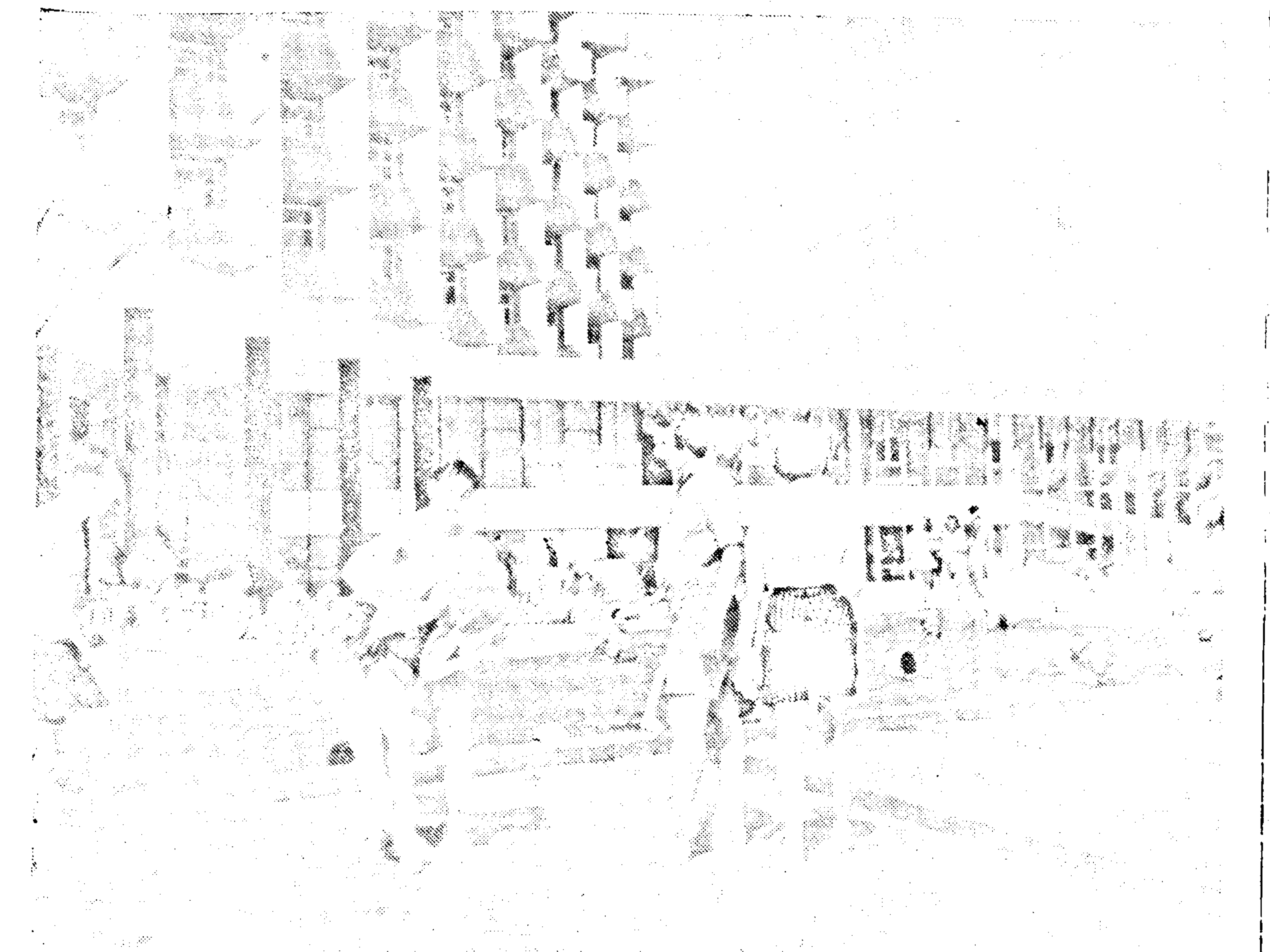
Maar hij komt te laat. De wild voorthollende Empereur, schichtig geworden door deze plotselinge verschijning met wapperende kleren, steigert hoog op. Vruchteloos probeert zijn berijder het nerveuze dier nog om te trekken. Juist als Perquin haar wil grijpen, struikelt Claire Hangst en een hoef van het steigerende paard treft haar tegen de slaap.

Jetje Hangst heeft de handen voor de ogen geslagen, Mies Vermuren gilt luid: „Neen! Neen!"

Joost Alland is van Angels rug gesprongen en roept, terwijl hij op Pieter Auguste Perquin toeholt, die zich over het kleine, kleurige figuurtje buigt, dat roerloos ligt uitgestrekt op de groene grasmat: „Wat is er toch gebeurd? Hoe kon het toch gebeuren? Is het Claire? Is ze......?"

(Wordt vervolgd)

Proef-opening van het Hotel werd groot succes

Oranjestad. — Het Aruba Caribbean Hotel beleefde verleden week in feite een proefopening, toen meer dan 300 passagiers van het toeristenschip „Ocean Monarch" werden ontvangen voor de lunch. De keukenstaf had een schitterend koud buffet aangericht, dat de bewondering van alle aanwezigen afdwong. Wat een ieder opviel, was de buitengewone voorkomendheid van het personeel, dat zeer goed bleek te zijn getraind.

Ook het casino was open en ook daar viel het op, dat het nog jeugdige, lokale personeel, dat als croupries optreedt, voortreffelijk lering heeft getrokken uit de deskundige lessen.

De gasten hielden zich na de lunch vooral op, in en rondom het zwembad, waar de buitenbar ook al in bedrijf was.

Glundere gezichten gezien van: Carl Wolff, die handen te kort kwam om komplimenten in ontvangst te nemen. Gedeputeerde Oscar Henriquez, voor wie het een van de mooiste dagen van zijn leven moet zijn geweest en die voor de eerste maal de verwezenlijking van zijn plannen in de praktijk zag. Aanwezig waren voorts van de direktie van de hotelexploitante, de heren Devoe en Rubens.

Uiteraard waren er aan het strand en in de stad wel zaken, die een strop hadden doordat de gasten allen door het hotel werden aangetrokken. Algemeen toonden de zakenmensen, die wij spraken, echter begrip voor de situatie en sprak men de verwachting uit, dat de strop, die nu behaald werd, straks dubbel en dwars zal worden goed gemaakt, als het hotel niet langer bestaande zaken wegneemt, maar door een stroom van toeristen, nieuwe zaken brengt..

Mevrouw Hart Lacie ten grave gedragen

Oranjestad. — Met een chartervliegtuig van de Avensa werd gisteren het stoffelijk overschot naar Aruba gebracht van mevrouw Rosa Hart-Lacle, bij haar vrienden en kennissen bekend als Jojo, die zaterdagmorgen in de leeftijd van 65 jaar te Caracas overleed.

Onder zeer grote belangstelling (wij zagen onder anderen de gezaghebber, minister Beaujon en Gedeputeerde de Cuba) werd vanmiddag het stoffelijk overschot ter aarde besteld.

Mevrouw Hart ruste in vrede. Onze deelneming gaat uit naar de achtergeblevenen.

George O'Hara plotseling overleden

Oranjestad. — In een van de kamers van het nieuwe hotel is zaterdagavond zeer onverwacht en vermoedelijk van een hartaanval overleden de heer George O'Hara, employé van het architektenkantoor van Morris Lapidus in Miami, die het ontwerp maakte van het Aruba Caribbean Hotel. De heer O'Hara kwam hier regelmatig voor kontrole op de bouw en was hier juist weer vrijdag gearriveerd voor een bezoek, dat tot de opening van het hotel zou duren.

De overledene bereikte de leeftijd van 49 jaar en laat een echtgenote en vier kinderen achter, die allen in de Verenigde Staten vertoeven.

Onze deelneming gaat uit naar de naar de nabestaanden met dit we' zeer smartelijk en onverwacht verlies.

Geslaagd

Oranjestad. — Met een sportweekend dat vele duizenden op de been bracht door wedstrijden in Sint Nicolaas, Oranjestad en op Basiruti werd een zeer geslaagde sportweek van de Arubaanse sportunie besloten.

De organisatoren zagen in de afgelopen week hun moeiten dubbeo en dwars beloond door het enthousiasme en de grote belangstelling welke van de zijde van het publiek voor deze sportieve evenementen werd getoond.

Het slot van de feestelijkheden bestond uit het kronen van de Koningin voor het komende jaar. Nadat alle stembriefjes waren geteld kon voorzitter dr. Oduber bekend maken dat Nilda Croes, de charmante candidate van Plymouth met 6301 stemmen Agatha Erasmus van de Tropical Sport Club kreeg 5033 stemmen en na deze twee meisjes kwamen Silvia Thode, Margo Croes en Maria Rasmijn.

De aftredende koningin kroonde haar opvolgster en mocht vervolgens. samen met een andere oud-koningin Aida Jacobs, nog een herinneringsorkonde in ontvangst nemen.

Basiruti onder nieuwe leiding

Oranjestad — Met ingang van vandaag is de bedrijfsleiding van de Basiruti hotel-club opgedragen aan de heer Jack Olsen, verbonden aan de Aruba Beach Club, een onderneming, welke eerlang een groot bungalow hotel op Aruba hoopt te bouwen.

Moeilijkheden bij de financiering maakten het tot dusver onmogelijk de plannen van ABC te realiseren. Men heeft de hoop echter nog niet opgegeven, daar er een groep amerikaanse financiers zeer beslist geïnteresseerd zijn in het financiering van de plannen, welke een investering vergen van rond 1 millioen dollar.

In afwachting echter van de verdere ontwikkeling heeft de heer Olsen besloten voorlopig de bedrijfsleiding van Basiruti op zich te nemen. Basiruti heeft intussen meer plannen om het bedrijf aantrekkelijk te maken. Op de eerstkomende vergadering van aandeelhouders zal door de direktie worden voorgesteld een dividend uit te keren van 5%. Voorts overweegt men in de toekomst aan de leden en aandeelhouders een 10% reduktie toe te staan op de consumptieprijzen door de bonboekjes aan te bieden met een dergelijke korting. Ook dit plan moet nog nader worden uitgewerkt en met de aandeelhouders worden besproken.

ASU - Olympiade

Oranjestad. — Zaterdagmiddag gaven de wedstrijden in het Lago Sport Park de volgende resultaten te zien: 3 mijl wielrennen C klasse. 1. Carlos Willems, 9 min. 7.8 sec. 2. E Pie..s en 3. P. Croes.

Atletiek en wielrennen

Devil take the hindmost race: 1 Roland Cassidy (Trinidad). 2. E. ..nhill (Trinidad) en 3. C. Elphage (B. G.)

Halve mijl wielrennen, B klasse, 1 Pe.. Steetnan, 1.18 sec. 2. Victor Cudlingford en 3 George Wong.

Halve mijl wielrennen C klasse: 1. Pedro Croes 1. min. 20 sec. 2. Eddy Pietersz en 3. B. Frans.

Halve mijl wielrennen A klasse. 1. Roland Cassidy (Trinidad) 1. min. 1? sec. 2. Gaston Richardson en 3. Sandy Illidge.

Vijftien mijl wielrennen open (75 ronden) 1. Roland Cassidy (Trinidad) 45 min. ?1.1 sec., 2. C. Elphage (BG) en 3. Sixto Coffie (Aruba).

Verspringen: Enrique Vorst, 2. Herman Hope en 3. Wilton Jackson. (Trinidad) 1500 m ter hardlopen, 1. George de Peana (B.G.) 4 min. 28.7 sec., 2. Irenius Kruythoff (Aruba), 3. H. Ter Weeme (Mariniers).

800 meter hardlopen: 1. George de Peana (B.G.) 2. min. 08. sec., 2. Wilton Jackson (Trinidad) en 3. Jacintho Werleman (Aruba).

Tweehonderd meter hardlopen: 1 Wilton Jackson (Trinidad), 22 sec., 2. Wilter Pole en 3. Don Graham. Als „outstanding athlete" werd aangewezen de athleet-wielrenner Roland Cassidy uit Trinidad, die drie eerste prijzen binnen haalde.

Trolling contest op Basiruti

Heel vroeg in de morgen verzamelden zich op de steiger voor Bali de vissers die meedongen naar de prijzen van het trolling visconcours De prijzen vielen als volgt: 1. Stanley met de boot Falcon, 10 vissen namen 51½ pond, 2. Hans Trinler voor de zwaarste vis, een Mulato van 49 pond.

Zeilwedstrijden

De zeilwedstrijden waren in de vorm van een handicaprace. Winnaar werden Ed Haley met Bill Heron in een Catamaran in een tijd van 22 minuten, 10 seconden. Nummer twee werd N. J. Driebeek en G. L. Mac Nutt met een Flying Dutchman 23 min. 3 sec. en drie werd Sid Frigerio met een 12 voets Sailfish 25 min. 43 sec.

De prijzen werden door de heer Nick Ecury uitgereikt.

POLITIEBERICHTEN

Goederendief.

Zaterdag om 18.30 uur werd door een agent van de geuniformeerde dienst een man aangetroffen. Deze bleek in het bezit te zijn van een hoeveelheid goederen, die hij in verschillende winkels had ontvreemd. De man werd aan de recherche overgegeven.

-*-

Olie-drama.

In de nacht van zaterdag op zondag werd assistentie gevraagd in een bar aan de Jan Noorduinweg. Bij onderzoek bleek dat een onbekend gebleven bezoeker een stoel opzettelijk vanaf de tafel op de vloer gooide. De Chinese barkeeper maakte hierover een aanmerking, hierop begon de onbekende tegen de Chinees te schelden, waarna hij hem vervolgens een lege fles en schotel naar het hoofd gooide. De Chinees maakte zich hierover kwaad en gooide een pan hete olie in de richting van de onbekende. Niet de onbekende maar vijf andere personen werden geraakt door de hete olie, waardoor allen brandwonden opliepen. Een ervan kreeg zelfs hete olie in zijn ogen. Deze in woede gestoken viel vervolgens de Chinees met een broodmes aan, en bracht hem verschillende wonden toe in het gelaat en aan de armen.

-*-

Vechtpartij.

Zondagmorgen om 5 uur werd assistentie gevraagd op een perceel aan de Arowakenweg. Daar bleek er een vechtpartij tussen 2 mannen waarbij de een de ander met een mes in de hand stak, de gewonde werd woedend en heeft vervolgens met een stuk ijzer de ruit van de wagen, die toebehoorde aan degeen die hem gestoken had, vernield.

-*-

Joy-riding?

Zaterdag 6.00 uur trof een patrouille van de mobiele brigade op de weg naar Seroe Fortuna een personenwagen aan, die op zijn kant lag en aan alle kanten beschadigd was. Er werd een onderzoek ingesteld, waarbij bleek dat het voertuig die nacht door onbevoegden was waggenomen, en men al rijdende op die weg uit een bocht was gevlogen en vervolgens over de kop was geslagen.

-*-

Om 20.30 uur werd op de Koningin Emmabrug een voetgangster door een personenwagen aangereden doordat de voetganger zonder op het verkeer te letten de brug overstak. Zij werd licht aan het linkerbeen en linkerarm verwond.

Geluk was met de dwazen

Oranjestad. — Enkele jongelui hielden in de nacht van zaterdag op zondag een wedstrijd op de grote verbindingsweg. Een der chauffeurs was vermoedelijk nog niet biezonder bedreven in het chaufferen en toen een der hardrijders de andere passeerde, raakte men de kluts kwijt. De wagens schoven langs elkaar. De chauffeurs verloren de macht over het stuur en de wagens vlogen met grote snelheid en een geweldige slag, die tot in de wijde omgeving werd gehoord van de weg af en de diepe berm in. Een der wagens werd in zijn vaart geremd door een boom. De andere schoot echter door en kwam enkele meters dieper in de modder terecht. Deze laatste wagen werd totaal vernield, zoals men op de onderste foto ziet. De onvoorzichtige knapen bleken een wonderbaarlijk geluk te hebben gehad. Er was slechts één en nog wel licht gewonde. Een ambulance behoefde er niet aan te pas te komen. Wie de wagens ziet, zou verwachten, dat er enkele doden waren te betreuren.

Op de bovenste foto: de minst beschadigde wagen met daarachter een groep nieuwsgierigen, die de tweede wagen bekijken. Op de onderste: een „close-up" van de wagen, waarvan geen spaan heel bleef.

Yankees verliezen driemaal van de Chicago White Sox

Milwaukee, San Fransisco en Los Angeles zorgen voor spannende race in National League

Scores van zaterdag in de American League:

Chicago — New York: 5—4.
Winnaar: Buck Shaw (6—2) verliezer Bob Turley (6—8).
Homeruns: Hector Lopez 2 (11 en 12), Norm Siebern (8) en Bill Skowron voor de Yankees. Harry Simpson (3) had een homer voor Chicago.

Boston — Cleveland: 6—4.
Winnaar Frank Sullivan, verliezer Jim Grant (5—3).
Homeruns: Ted Williams (4) en Jackie Jensen (16) voor de Red Sox en Pito Francona (5) en Woody Held (14) voor de Indians.

Detroit — Baltimore: 12—2.
Winnaar Paul Foytack (6—7), verliezer Billy Hoeft (1—5).
Homeruns: Gus Zernial 2 (2 en 3) en Al Kaline (14) voor de Tigers.

Kansas City — Washington: 5—4 (tien innings).
Harmon Killebrew sloeg in deze wedstrijd zijn 26e homerun van het seizoen.

Scores van zaterdag in de National League:

Los Angeles — Pittsburgh: 3—0.
Winnaar: Sandy Koufad (5—1), verliezer Vernon Law (8—5).

Philadelphia — San Francisco 7-4.

Chicago - Milwaukee: 7—1.
Winnaar: Glenn Hobbie (8—6), verliezer Charlton Willey (3—2).
Homers: Ernie Banks (21), Dale Long (10) voor de Cubs en Johnny Logan (9) voor de Braves.

St. Louis — Cincinnati: 5—0.
Winnaar Jim Broglio (2—5), verliezer O'Toole (02).
Homeruns: Smith (9), White (7) en Oliver (2) voor St. Louis.

Wedstrijden van zondag in de American League

De New York Yankees verloren de eerste wedstrijd van hun „doubleheader met 2—9 van de Chicago White Sox. De winnende pitcher was Early Wynn (11—5) en de verliezer Whitey Ford (7—5). Homeruns: Siebern voor de Yankees en Sherm Lollar, Battey en Bubba Phillips voor Chicago.

De Yankees moesten ook in de tweede wedstrijd het onderspit delven tegen de White Sox. De score was 4—2 in het voordeel van Chicago. Winnaar was Dick Donovan (5—5) en verliezer Don Larsen (6—2). Sherm Lollar had een homer voor Chicago.

—•—

Een drie-run-homerun van Minnie Miñoso bracht de Cleveland Indians een 5—4 zege op de Boston Red Sox. Ted Williams had een homer voor de Red Sox.

Prachtig pitcherswerk van Herb Score (8—5), die slechts twee hits toestond, bracht de Cleveland Indians ook in de tweede wedstrijd de zege en wel met 1—0 score.

—•—

De Detroit Tigers versloegen de Baltimore Orioles met 7—2. Don Mossi (6—3) was de winnaar en Milton Pappas (7—4) de verliezer. Charley Maxwell 16) (had een homer voor Detroit.

—•—

De Washington Senators wonnen met 7—3 van Kansas City. Winnaar: Russ Kemmerer (5—6), verliezer Howard Reed (0—1).

—•—

Wedstrijden van zondag in de National League:

De Milwaukee Braves wonnen door het goede pitchen van Juan Pizarro (1—0) met 2—1 van de Chicago Cubs. De verliezer was Dave Hillman. Ed Matthews sleg zijn 23e homer.

—•—

De St. Louis Cardinals boekten een 9—7 zege op de Cincinnati Redlegs.
De St. Louis Cardinals wonnen de tweede wedstrijd van de „doubleheader" tegen de Redlegs met 11—8

—•—

Johnny Antonelli (11—4) pitchte een 6—0 „shut out" op de Philadelphia Phillies. De verliezer was Ray Senproch (2—6).

—•—

Homeruns van Don Demeter (16), Gil Hodges (13) en Charley Neal (8) brachten de Los Angeles Dodgers een 9—4 overwinning op de Pittsburgh Pirates. Het was de zevende achtereenvolgende zege voor Los Angeles. De winnaar was Danny McDevit (6—6) en de verliezer Bob Friend (3—10).

—•—

De stand in de American League is thans:

Cleveland	39	30	—
Chicago	29	32	1
Baltimore	38	34	2½
Detroit	37	35	3½
New York	36	35	4
Washington	32	39	8
Boston	31	39	8½
Kansas City	30	38	8½

De stand in de National League:

Milwaukee	42	30	—
Los Angeles	43	33	1
San Francisco	41	33	2
Pittsburgh	38	37	5½
Chicago	36	36	6
St. Louis	34	38	8
Chincinnati	32	41	10½
Philadelphia	26	44	15

—•—

Wedstrijden van vandaag:
In de American League: Kansas City in Detroit, 's middags: Bud Daley tegen Jim Bunning.
In de National League: San Francisco in Los Angeles, 's avonds: Jack Sanford tegen Roger Craig.
Er staan geen andere wedstrijden op het programma.

Schoolvolleyball-toernooi

Dinsdag 30 juni en woensdag 1 juli beide dagen om 4 uur precies zal weer het jaarlijks schoolvolleyballtoernooi gehouden worden op de banen van Asiento te Negropont.

De Afd. Volksontwikkeling en Opvoeding stelde wederom enkele prachtige bekers beschikbaar.

De deelnemende teams zijn:
Meisjes: 1. Peter Stuyvesantc. A en B.; 2. St. Jozefschool Mulo; 3. Mariacollege; 4. Wilhelminaschool; 5. Triniteitscollege.

Aruba wint beide baseball-wedstrijden van Curacao

Ook in drie van de vier Tenniswedstrijden waren de Arubaanse sportmakkers sterker

In de Arubaanse sportkringen is men de Curaçaose Baseballbond en haar spelers zeer dankbaar, dat men op zo'n korte termijn kon komen tot het uitzenden van een baseballteam naar Aruba, dat in de steek werd gelaten door een Venezolaans team. Aruba won beide wedstrijden, die er gespeeld werden.

In een mooi gespeelde wedstrijd werd zaterdagavond gewonnen met 3—1.

Al in de eerste inning werd een run gescoord. In de tweede inning nog één. Curaçao maakte daarop zijn enige run in het begin van de vierde inning. In de tweede helft van de zesde inning maakte Aruba de laatste run van de wedstrijd en kwam met 3—1 het einde.

Curaçao kon tegen het werk van de winnende pitcher Charles Ponson weinig uitrichten. De verliezende pitcher was Chiquitin Gregorius van Curaçao. Aruba sloeg zes hits en Curaçao had er twee tegen Ponson geslagen.

Tweede ontmoeting

Zondag was het aan het goede pitchen van Gerald Duinwerken te danken, dat Aruba opnieuw een overwinning behaalde, dit keer met 8—4. Cuuraçao wist aanvankelijk een voorsprong te nemen van 4—3, maar in de derde inning zorgde Harry Blijden voor een two base hit, waardoor Julian vanaf de second base de gelijkmaker scoorde. Een Curaçaose „rally" werd gebroken. Duinkerken had acht strike-outs en stond 8 hits toe. Freddy Isenia begon voor Curaçao en had 1 strike-out en stond 5 hits toe. Jules Randt, die Isenia verving, had 1 strike-out en stond 7 hits toe. Harry Blijden van Aruba was de beste batter. Hij had 3 two base hits en 1 single in 4 keren aan bat.

Bij het uitreiken van de bekers deed captain Louis Swaen van Aruba een mooie geste door een van de twee bekers aan Curaçao te overhandigen, als een trofee en als een tastbaar bewijs van Arubaanse dankbaarheid voor het overkomen.

Zaterdagmiddag vonden de eerste tennis-ontmoetingen plaats tussen de cracks van Curaçao en Aruba.

Deze wedstrijden, die in het Lago Sportpark werden gespeeld, gaven de volgende resultaten te zien:

Heren-enkel: Nel Harms van Aruba verloor van Ramon Pimentel met 5—7, en 3—6. Harms was zeer nerveus en kon zijn vorm niet vinden. Pimentel had dan ook niet veel moeite met de ballen van Hars.

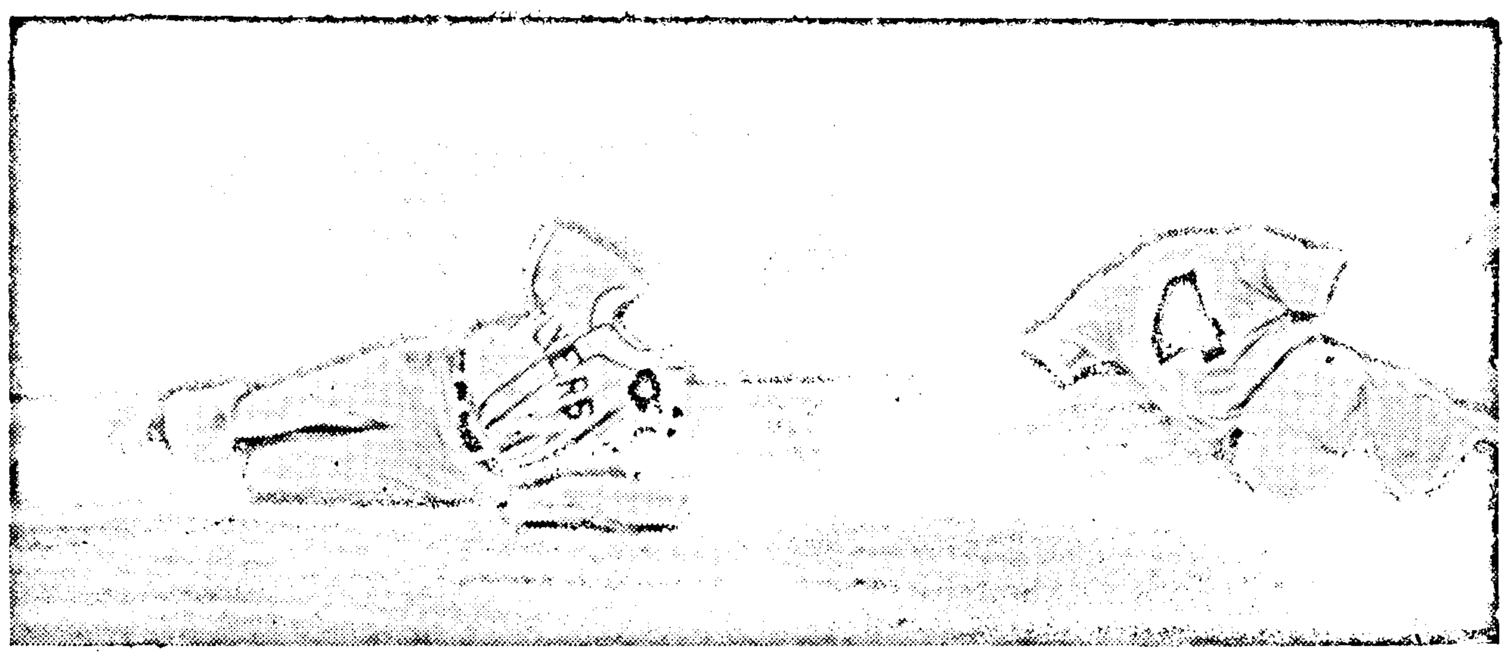
Janny Brokke, de drievoudige kampioen van Aruba, versloeg Ruben Flores met 6—3 en 6—2. Het was een spannende strijd, waarin de kampioenen elkaar weinig toegeven.

Zondagmiddag werd de wedstrijdenreeks voortgezet met dubbelspelen. Nel Hars en Steward Malmberg van Aruba wonnen van George Phillips en Ruben Flores van Curaçao met 3—6, 6—2 en 6—2.

Janny Brokke en Vi Henriquez van Aruba versloegen Ramon Pimentel en Norman Chumaceiro met 6—0 en 6—4. De laatste set was zeer spannend: 1J1, 1—1, 2—1, 2—2, 2—3, 3—3, 3—4, 4—4, 5—4, 6—4.

Na afloop van de wedstrijden dankte Vi Henriquez namens de ASU de Curaçaose spelers. Aruba hoopt, dat het niet de laatste maal zal zijn, dat de tennissers van de twee eilanden elkaar in sportieve strijd ontmoeten.

Drie bekers bleven op Aruba, één ging er naar Curaçao.

Onlangs werd te Utrecht de honkbalwedstrijd Ned. Bondsteam tegen een Amerikaans legerteam gespeeld. Foto: Ruud Jongeling kwam op het tweede honk net een stukje te kort om een van de Amerikaanse spelers uit te tikken.

HANK AARON unaniem gekozen voor „ALL-STAR GAME"

Slechts één Yankee in starting-line-up van American League

Voor de teams van de National en American League, die in de All-Star game van 7 juli te Pittsburgh tegen elkaar zullen spelen, zijn de volgende spelers gekozen: (Tussen haakjes het aantal stemmen, dat elk der spelers wist te vergaren.)

National League (eerste team)

catcher: Del Crandall, Milwaukee (134).
first base: Orlando Cepeda, San Frans. (181).
second base: Johnny Temple, Cincin. (153).
third-base: Ed Matthews, Milwaukee (165).
shortstop: Ernie Banks, Chic. (191).
left-field: Wally Moon, Los Ang (67)
center-field: Willy Mays, San Francisco (187).
right-field: Hank Aaron, Milwaukee (208).

Het tweede team van de National League is als volgt: Smokey Burgess, Frank Robinson, Bill Mazeroski, Ken Boyer, Roy McMillan, Bill White, Vada Pinson en Joe Cunningham.

American League (eerste team):

catcher: Gus Triandos, Baltimore (171).
first-base: Bill Skowron, Yankees (153)
second-base: Nellie Fox, Chicago (175)
third-base: Harmon Killebrew, Washington (158)
short-stop: Luis Aparicio, Chicago (178)
left-field: Minnie Miñoso, Cleveland (143)
center-field: Al Kaline, Detroit (118)
right-field: Rocky Colovito, Cleveland (150).

Het tweede team van de American League is als volgt:
Sherman Lollar, Vic Power, Pete Runnels, Frank Malzone, Rocky Bridges, Jim Lemon, Mickey Mantle en Harvey Kuenn.

Hank Aaron kreeg het maximum van 208 stemmen en is de eerste speler, die unaniem gekozen werd in de „starting line-up" van een All Star team. De Yankees, die in het team van de American League altijd hebben gedomineerd, hebben dit jaar slechts een speler (Bill Skowron) in het eerste team. De pitchers zijn nog niet bekendgemaakt. Zij zullen worden gekozen door de respektieve managers n.l. Casey Stengel en Fred Haney.

Tenniskampioenschappen N.A.L.T.B. 1959

Hedenmiddag wordt een aanvang gemaakt met de tenniskampioenschappen 1959 van de Ned. Antilliaanse Lawn Tennis Bond.

In verband met de slechte toestand van de tennisbanen op Mundo Nobo kunnen slechts de bovenbanen worden gebruikt. De tennisafdeling van Asiento en C.S.C. waren zo bereidwillig om enkele van hun banen af te staan, waardoor de wedstrijden geen stagnatie zouden ondervinden.

De spelers gelieven er dus duidelijk op te letten op welke banen zij moeten spelen, dit is in het wedstrijdschema vermeld.

Bij alle wedstrijden wordt er „best of three" gespeeld, behalve bij de kwart-finales, semi-finales en finale, waar „best of five" wordt gespeeld.

Het bestuur van de N.A.L.B. zal het zeer op prijs stellen, indien de aangeschreven umpires op tijd op de baan aanwezig zijn. Indien zij verhinderd zijn, gelieven zij dit door te geven aan de wedstrijdleider of diens plaatsvervanger.

De wedstrijdleider is de heer Ch. de Jongh, telefoon 9—2924 of 36153 en assistent-wedstrijdleider, de heer E. de Pool, die telefonisch te bereiken is onder 9—2681 of 35552.

De aanvang van de wedstrijden is op werkdagen 16.45 uur en op zaterdag- en eventueel zondagmiddag om 16.00 uur.

Indien een speler 15 minuten na de opgegeven aanvangstijd niet aanwezig is, verliest hij bij default.

Uitstel wordt slechts in bizondere gevallen verleend, dit ter beoordeling van de wedstrijdleider of diens assistent.

Zaterdagmiddag won Broeren van Meit met 4—6, 7—5 en 6—3, terwijl Van Rosberg met de score van 6—1 en 6—1 Leander versloeg. Het programma vermeldt voor hedenmiddag:
Op Mundo Nobo: E. de Pool — Santiroma en H. Broer — Barendregt.
Op Asiento: Easton — Metz en De Berg — E. Hernandez.

TENNISTOERNOOI VENEZUELA CUP

De afgelopen dagen werden op de banen van de Curaçaose Sport Club op Scharloo de tenniswedstrijden voortgezet om de Venezuela-beker.

De vier spelers, die zich als eersten uit de voorronden hadden weten te plaatsen, troffen het biezonder slecht, dat zij juist tegen de vier sterkste geplaatste spelers moesten aantreden. Het krachtsverschil was duidelijk merkbaar en de uitslag dienovereenkomstig. Flores, die Noordermeer als tegenstander kreeg won gemakkelijk met 6—1 en 6—1. Ook v.d. Brugge Sr had met Henry Maduro weinig of geen moeite en won met 6—1 en 6—0. Verder overwon Chumaceiro Sr de jeugdige v.d. Brugge Jr met 6—0 en 6—2, ook al dient gezegd te worden, dat v.d. Brugge Jr zich dapper weerde en enkele malen op prima wijze wist te scoren. Voor de enorme wedstrijdroetine van Chumaceiro moest hij echter het hoofd buigen.

Ook Ch. de Jongh liet tegen Barendregt overduidelijk merken, dat er nog een groot verschil in klasse bestond. Weliswaar wist Barendregt de tweede set met 6—3 te winnen, maar zowel de eerste als de finalset won De Jongh overtuigend met 6—0.

De ontmoeting tussen Meit en De Pool leverde een duidelijke en verdiende overwinning op voor Meit. Vooral in de eerste set kwam De Pool er niet aan te pas en Meit won deze set dan ook met 6—1. In de tweede set bood De Pool beter tegenstand, maar het was toch uiteindelijk Meit, die met 6—4 aan het langste eind trok.

De wedstrijd tussen Hoekstra en Easton gaf dikwijls aardige momenten te ien en slechts met de grootst mogelijke inspanning gelukte het Hoekstra om de overwinning uit het vuur te slepen. De uitslag was 7—5 en 6—4 in het voordeel van Hoekstra.

De wedstrijd tussen Paets en Van Bremen is geëindigd in een overwinning voor Van Bremen met de merkwaardige score van 6—2, 1—6 en 9—7.

Hedenmiddag spelen Mittertreiner en Gulick tegen elkaar.

Deze kwart-finales worden in de loop van deze week gespeeld, terwijl direkt hierop aansluitend de halve finales zullen plaats vinden. De finale volgt dan op zondag 5 juli a.s., waarna de bekeruitreiking door de Venezolaanse consul zal geschieden.

GOUDA kampioen Nederlandse Amateurs

Zonder te spelen is Gouda gisteren amateur voetbalkampioen van Nederland geworden. Indien ESCA gisteren zou hebben gewonnen, zouden Gouda en ESCA een beslissingswedstrijd hebben moeten spelen.

De ploeg uit Arnhem ging echter roemloos met 3-0 tegen Sportclub Irene ten onder. De eindstand is als volgt.

	gesp.	gew.	gel.	verl.	dp.	p.
Gouda	4	2	1	1	10-8	5
S. Irene	4	1	1	2	7-5	3
ESCA	4	1	1	2	9-13	3

In Nazareth zijn de eerste veertien tweegezinswoningen van een bouwproject voor de huisvesting van Arabische gezinnen gereed gekomen. Dit is een afwijking van de Arabische traditie dat slechts gezinnen van dezelfde stam dicht bij elkaar wonen.

DE RONDE VAN FRANKRIJK

DARRIGADE verliest gele trui aan zijn landgenoot CAZALA

PIET VAN EST kreeg premie voor strijdlustigste renner in de vierde etappe

Zaterdag in de derde étappe van de Ronde van Frankrijk van Namen naar Roubaix over een afstand van 217 km. is dan eindelijk gebeurd, wat men reeds verwachtte. André Darrigade, die met meer geluk dan wijsheid zijn gele trui op de tweede dag mocht behouden, is zaterdag dit zo begeerde kledingstuk kwijt geraakt, zij het dat een andere Franse Nationaal, Robert Cazala, de leiderstrui veroverde. De Nederlandse renners Daan de Groot en Piet van Est die vrijdag nog de tweede en zevende plaats bezetten, zijn zaterdag teruggevallen op de 12e en 15e plaats.

Dit is te wijten aan het feit, dat zij — evenals de overige Nelux-leden — niet aanwezig waren bij de beslissende vlucht, die na 58 km. ontstond, toen enkele renners, o.w. Cauthier, Pauwels, Stablinski, Battista en Cazala, zich los reden van het soezende peleton. Ook de Nederlanders, die opdracht hadden gekregen bij Gaul te blijven, reageerden niet. Wel zette Daan de Groot, toen de koplopers reeds een voorsprong van ruim 6 minuten hadden, nog een tegenaanval in, maar hij viel terug in de grote groep, hetgeen jammer was, omdat hij zelf goede kansen had om de eerste plaats van Darrigade over te nemen. De tien koplopers, Cazala, Gauthier, Vermeulin, Annaert, Picot, Schellenberg, Desmet, Pauwels, Stablinski en Batista, vergrootten hun voorsprong tot 14 minuten. In het laatste gedeelte liep het peleton nog iets in, maar de tien man finishten toch nog altijd ruim 11 minuten voor de grote groep.

De uitslag was: 1) Cazala (Frankrijk) 6.11.4; 2) Annaert Parijs-Noordoost); 3) Schellenberg (Zwitserland); 4) Picot (West Zuid West); 5) Stablinski (Frankrijk); 6) Desmet (België); 7) Batista (Internationale ploeg); 8) Vermeulin (Parijs-Noordoost); 9) Gauthier (Centraal Zuid-Frankrijk); 10) Pauwels (België) allen zelfde tijd. De Nederlanders eindigden allen in het grote peleton in 6.22.08. In het algemeen klassement, dat wordt aangevoerd door Cazala (Frankrijk) met 18.09.38, staat De Groot op de 12e plaats als beste Nederlander met 18.20.39.

Tour de France-wagen reed op publiek in

Op het marktplein van St Amand is zaterdagmiddag een officiële Tour de France-wagen, waarin behalve de chauffeur zaten de president van de internationale wedstrijdcommissie Matrius Dupin en de gastpassagier de direkteur van het Amsterdamse Stadion Dick Bessem en de Amsterdamse chirurg Hans Tetzner, van de weg af geslipt en op het publiek ingereden, waarbij twaalf personen werden gewond, doch geen van allen levensgevaarlijk. Bessem kwam met de schrik vrij, doch dr Tetzner moest te Rijssel een röntgenfoto laten maken van zijn linkervoet, die bij het ongeval beklemd was geraakt tussen een openslaand portier en een paal.

De vierde étappe

Bruni (Italië) heeft zondag de vierde étappe van de Tour de France van Roubaix naar Rouen over 230 km. gewonnen. Zijn tijd bedroeg 6 uur, 40 min. en 36 sec. Tweede was Van Aerde (België), derde Padovan (Italië). Cazala behield de gele trui.

Piet van Est heeft gisteren de vierde étappe van de Ronde van Frankrijk gekarakteriseerd, een étappe overigens, die de rangschikkingen niet ingrijpend heeft gewijzigd, want bijna alle renners bereikten in vrijwel dezelfde tijd de finish in Rouaan.

Piet van Est sprong reeds na 28 km. in Carvin uit het peleton weg. De voorsprong werd snel 2 min. 35 sec. en groeide daarna uit tot bijna 6½ minuut, hoewel hij de sterke wind op kop, niet de verwachte steun kreeg van één der andere coureurs.

Een tempoversnelling van de hoofdmacht, kort voor de ravitaillering in Amiens (119 km.) werd hem fataal. Van Est vocht nog wel dapper terug, maar de verschillen waren te groot en tenslotte stuurde Jan Coldschmidt de liasonwagen naar voren met het advies aan de Nederlander om de indrukwekkende solo te staken. Dat geschiedde in La Chapelle. **Van Est had toen 23 km. alleen gereden, een prestatie, die beloond werd met de premie voor de strijdlustigste renner.**

Na de hergroepering volgden vele demarrages, die vrijwel alle bedwongen werden door de drager van de gele trui Cazala en diens ploeggenoten. De beslissing viel tenslotte 20 km. voor Rouen. De Italiaan Bruni en de Belg Van Aerde namen een voorsprong van een halve minuut. Suarez probeerde nog bij hen te komen, maar het tempo werd opgejaagd en de Spanjaard kreeg geen kans. Het gevolg van de jachten was, dat de beide vluchtelingen nog in gevaar kwamen.

Het verschil slonk tenslotte tot 6 seconden. Bruni won de eindsprint. De uitslag was verder: 2) Van Aerde (België) zelfde tijd; 3) Padovan (Italië) op 6 sec. 6) Voorting (Nelux) zelfde tijd; 7) Van Est (Nelux) zelfde tijd.

De overige Nederlanders kwamen allen binnen in het grote peleton, dat ex aequo als twaalfde werd geplaatst. In het algemeen klassement kwam geen wijziging van betekenis.

ASU-olympiade besloten met verkiezing van NILDA CROES tot sportkoningin

Nilda Croes aanvaardde officieel haar benoeming tot sportkoningin. Rechts de aftredende koningin Emelinda Yarzagaray, die tijdens haar „regering" buitengewoon veel belangstelling toonde voor de sport en een ware inspiratie moet vormen voor haar opvolgster. Achter de gekozen koningin de verslagen kandidaten, die allen haar nederlaag op de meest sportieve wijze opvatten.